

Primorski dnevnik

Poštuna plačana v gotovini
Abb. postale I gruppo

Cena 200 lir

Leto XXXIV. Št. 102 (10.014)

TRST, nedelja, 30. aprila 1978

PRIMORSKI DNEVNIK je začel izhajati v Trstu 13. maja 1945, njegov predhodnik PARTIZANSKI DNEVNIK pa 26. novembra 1943 v vasi Zakriž nad Cerknim, razmnožen na ciklostil. Od 5. do 17. septembra 1944 se je tiskal v tiskarni «Doberdob» v Goveu pri Gorenji Trebuši, od 18. septembra 1944 do 1. maja 1945 v tiskarni «Slovenija» pod Vojskim pri Idriji, do 8. maja 1945 pa v osvobojenem Trstu, kjer je izšla zadnja številka. Bil je edini tiskani partizanski DNEVNIK v zasluženi Evropi.

GESLO LETOŠNJEGA 1. MAJA

IZTREBITI TERORIZEM!

Odkar se s sklepom kongresa Druge internacionale leta 1889 v Parizu, po krvavih dogodkih v Chicagu leta 1886, praznuje 1. maj kot mednarodni praznik dela oziroma delovnih ljudi, se vsebina tega praznika iz leta v leto prilagaja in usklajuje s splošnim razvojem družbenih odnosov. V desetletjih od prvega svetovnega vojna organiziranih delavskih sil, je svet naredil ogromne korake naprej. Šel je skozi zmagovite socialistične revolucije in zmagovite protikolonialne in narodnosvobodilne boje, otrese se je mnogih oblik izkoriščanja in vsakovrstnih protijudskih diktatur. Danes oboje bistro praznika dela še vedno v boju za delavske pravice proti preostali vsakovrstnim oblikam neposrednega ali posrednega izkoriščanja s strani zasebnega, državnega ali mednarodnega kapitala za dejansko oblast dela, toda to bistvo se že dolgo ne odraža več samo v interesih delavskega razreda v ozkem pomenu, marveč vse bolj v interesu vedno širših ljudskih slojev. Socializacija družbenih odnosov je v letih zadnjega desetletja razvila po zaslugi boja najbolj osvečenega dela človeške družbe tako napredovala, da danes ni že precej let nazaj ni več samo stvar ene kategorije, marveč najširših ljudskih plasti, katerih interesi se istovetijo z interesi tistih, ki s svojim fizičnim in umnim delom ustvarjajo materialno podlago za splošni napredek. Razredna, socialna vsebina 1. maja, tako iz leta v leto bolj prerašča praznino in postaja vse bolj vsebinska boja za individualno in kolektivno svobodo ljudi, narodov in narodnosti vključno z narodnostnimi manjšinami, za pravične socialne odnose znotraj držav in med njimi, za pravično porazdelitev svetovnega bogastva, za odpravo vsake hegemonije velikih in močnih nad majnimi in šibkimi, za odpravo nasilja in vojne kot sredstva za poravnovanje sporov, za neodvisnost narodov in držav ter za mir na svetu.

uničiti skozi težke boje izbojevane demokratične pridobitve, preprečiti njihovo utrjevanje in nadaljnje uresničevanje s sredstvi, ki so sama del teh demokratičnih pridobitev.

Izolacija terorizma pospešuje njegovo poraz, toda sama izolacija ni dovolj. Ni dovolj pasiven odpor proti terorizmu, potreben je aktiven boj proti njemu, ta pa ne more biti verbalen ampak konkreten. Na eni strani gre za nujne ukrepe varnostnih sil, ki so po ustavi pooblaščen, da branijo demokratični red, po drugi strani pa gre za neprimerno bolj bistveno nalogo: za odstranjevanje vsega, kar je doslej preprečevalo preobrazbo italijanske družbe na socialnem, gospodarskem, političnem in moralnem področju, za odstranjevanje vzrokov, ki so doslej preprečili, da bi republiška ustava zažela v svoji celovitosti in v svojo demokratsko vsebino. Nevarno bi namreč bilo sprenevanje ali zanikanje, da je vsaj delno tudi v počasnem in nedoslednem izvajanju družbenih reform, za katere se je opredelila ogromna večina državljanov, tisti potencialni vir, iz katerega se demagoški napaja kriminalno bistvo terorizma.

Razvoj dogodkov po ugrabitvi predsednika KD Alda Mora potrjuje, da je danes bolj kot kdaj koli doslej dozorelo spoznanje, da je prav v odločnem pristopu v reševanju neštetihih odprtih in kriznih vprašanj italijanske družbe, najbolj učinkovito orodje v boju proti terorizmu. Na tem spoznanju, ki izključuje vsako odstopanje in popuščanje terorističnemu izsiljevanju, se je utrdila enotnost demokratičnih sil in v tem spoznanju je tudi akcijska vsebina letošnjega praznika dela in delovnih ljudi, praznika mednarodne solidarnosti demokratičnih in progresivnih sil v boju za pravičnejše, bolj humane, človeške, družbene in mednarodne odnose.

JOŽE KOREN

Zaradi prvomajskih praznikov
bo prihodnja številka
PRIMORSKEGA DNEVNIKA
izšla v sredo, 3. maja.

PROGLAS VOJAŠKEGA REVOLUCIONARNEGA SVETA PO DRŽAVNEM UDARU

Novi režim za mednarodno sožitje in demokratični razvoj Afganistana

Uporniki usmrtili tudi podpredsednika vlade in notranjega ter obrambnega ministra

KABUL — Vojaške sile, ki so v četrtke izvršile državni udar, povsem nadzorujejo položaj. To je sporočil večerji kablinski radio s pripombo, da vlada v vsem Afganistanu mir. Na isti ton so uglasile tudi sicer redke izjave tukajšnjih diplomatskih krogov, iz katerih je mogoče razbrati, da so na strateških točkah glavnega mesta oziroma predmestja razmeščeni tanki in oklopna vozila. Prebivalci so se že skoraj v celoti povrnili k vsakdanjim opravkom, sploh pa kaže, da jih puč ni kdo ve kako vznemirjal, saj naj bi v njih izjavljali le občutek radovednosti. To hkrati pomeni, da ljudem tudi ni posebno žal padlega režima.

Uradna radijska postaja je z druge strani sporočila, da so uporniki usmrtili v točko vojaškega udara poleg predsednika Daouda še štiri važne osebnosti zrušene vlade, sicer podpredsednika Abdulaha, notranjega ministra Kadrija, obrambnega ministra Rasulija in poveljnika letalskih sil Muroso. Po nepotrjenih vestih naj bi tudi v petek in včeraj prišlo do eksekucij, sicer predvsem policijskih funkcionarjev: mnogo naj bi bilo tudi aretiranih. Isti viri poročajo, da je po kablinskih ulicah moč videti številne univerzitetne študente z rdečimi rutami okoli vratu, ki nadomeščajo prometnike. Radio Kabul je pozneje sporočil, da uživajo novi gospodarji nedeljeno naklonjenost tako vse vojske kakor prebivalstva, nakar je seznanil javnost s petkovim preglasom vojaškega revolucionarnega sveta, iz katerega so razvidne

Za družbene reforme - proti terorizmu

Tudi ob letošnjem 1. maju so se delno že včeraj, še bolj pa se bodo danes in jutri, vrstile številne manifestacije, ki jih povezuje isti imenovalec: zaskrbljenost za demokratični družbeni red, nujnost boja proti terorizmu in istočasno za izvajanje demokratičnih reform, ki naj državo izvedejo iz globoke socialne, gospodarske, politične in moralne krize

PREDSEDNIK KD ZAHTEVA TUDI SKLICANJE VSEDRŽAVNEGA SVETA STRANKE

Z novim pismom Alda Mora so rdeče brigade spet zahtevale zamenjavo z zaprtimi pajdaši

Tajnik PSI Craxi vztraja, da je potrebna samostojna pobuda državnih oblasti, ki naj omogoči osvoboditev Alda Mora - Ostra polemika s PRI

RIM — S taktično občutljivostjo, ki jim je latna, so se rdeče brigade spet oglašile. Točnejše je časniki prekiniti svoj molk in zadale «srečo KD» nov psihološki udarec, obenem pa, da nadaljujejo v poskusu destabilizacije odnosov med demokratičnimi silami, ki so se itak zrušili po socialističnem predlogu o «samostojni pobudi državnih oblasti za to, da se reši Moru življenje».

KD je na to pismo reagirala mirno in trezno. Očitno so bili tudi na kaj takega pripravljeni. Zaccagninju so pismo pokazali z večurno zamudo, ker se šefu tiskovnega urada na Trgu del Gesu, Cavini, ni zdelo potrebno zbuditi sicer bolehnega in izmučenega tajnika stranke. Prav ta epizoda pa dokazuje, da KD ne

misli odstopiti od doslej splošno sprejete linije nepopustljivosti, za katero je Andreotti še predvčerajšnjim na televiziji dejal, da je «dokončno sprejeta».

Zvečer so se voditelji KD neformalno sestali, si izmenjali mnenja, uradnih sporočil o tem pa ni bilo. Glasilo stranke «Il Popolo» bo, v znak spoštovanja, objavilo Morovo pismo, pred njim pa pripombo, da bralci ne smejo pozabiti, v kakšnih pogojih se nahaja predsednik stranke.

Kaj stori? V demokratskih vrstah se sprašujejo, ali naj skličejo sejo vsedržavnega sveta KD. Formalno bi za to imeli dober izgovor, saj statut stranke določa, da se mora vsedržavni svet sestati najmanj 20 dni po zaključku vsake krize. Toda javnosti bi bilo takoj jasno, da je KD kljub temu preko Morovih pism izraženi zahtevi teroristov.

MINO FUCILLO

Kralj Husein na obisku v Rimu

Sprejel ga je tudi papež Pavel VI.

RIM — Po obisku v Jugoslaviji je jordanjski kralj Husein dopotaval včeraj jutraj v Rim. Od letališča Ciampino se je s helikopterjem naprej podal v Vatikan, kjer je imel enourni razgovor s papežem Pavlom VI., nato pa se na Kvirinalu na pogovor s italijanskimi voditelji Leonejem, Andreottijem in Forlanijem. Na obeh pogovorih je bil seveda v ospredju položaj na Bliznjem vzhodu, na Kvirinalu pa je bil glavni viri na odnosih med Jordanijo in Italijo.

Posebne poziv vladi je medtem naslovila tudi organizacija «Fronte 74», organizacija mladih katoliških izobražencev, v kateri je tudi Morov sin. Organizacija poziva vlado, naj pooblasti izrazito humanitarne organizacije, kot je mednarodni rdeči križ, naj naveže stik z rdečimi brigadami in začne pogajanja za Morovo osvoboditev.

Socialisti medtem previdno predejo svoje mreže, čeprav je Craxi ukazal vsem svojim sodelavcem, naj ne govorijo s časniki, da bi se ne razvedelo, kaj dejansko predlaga PSI drugim strankam. K temu samostojne pobude države, ki ne sme čakati križem rok na Morovo usmrtnico, se Craxi vrača v uvodniku današnjega «Avanti».

V njem poudarja, da bi tudi Morova smrt imela močan destabilizacijski vpliv na odnose med demokratičnimi silami in da je zato glavna zahteva sedanosti eroziji življenja Moru.

Prihodnji tork nadaljevanje procesa Lockheed

RIM — Pojutrišnjem, v tork, se bo na sedežu ustavnega sodišča nadaljeval javni proces zaradi afera Lockheed. Prvo zasedanje sodnega zbora, ki ga sestavlja petnajst članov ustavnega sodišča in šestnajst članov sodnikov, je bilo 10. aprila, a je takrat trajalo le nekaj minut, saj so proces odložili zaradi upravičenosti odstopa enega glavnih obtožencev, Ovidia Lefebvra, ki je moral malo prej prestat kirurški poseg na prostati.

Mož je včeraj okeval ter bo zato v tork nazvo na nadaljevanju procesa. Če ne bo zavlačevalnih manevrov s strani obrambe, bi se morala obravnava začeti s poročilom preiskovalnega sodnika Gionfrida o skoraj enoletni preiskavi, ki jo je sam vodil, potem ko je parlament sklenil postaviti na zatožni klopi biva obrambnega ministra Guiga in Tanassija ter devet drugih obtožencev. Se pred branjem poročila o preiskavi pa bo moral sodni zbor formalno potrditi odsotnost obtožencev Luigija Olivija, ki je trenutno v Švici in za katerega so švicarske oblasti odredile izročitev Italiji.

Prejeli prav: «Aldo Moro kakor: Mordekai Louk. Tedaj nasenjaj, sedaj nasenit. Tudi so italijanske varnostne službe hotele stopiti v akcijo, pozno a ne preve. In sedaj, revez? On trpi v letalu, zato lahko poskusijo z ladjo. Prvi OLP, ki zapoje, je «Aida» si ustvarila gnezdo. Takoj stopite v akcijo, tako Caritas in ANSA naj ne poročata laži o njem, ki nas ljubi».

Teleks ima namesto podpisa siglo «addajnik». To je «69408 MAE». Ugotovili so, da je to siglo nekoč uporabljalo italijansko zunanjstvo, kjer pa ga za zdaj ni. Urad (urad za šifrirano poročila) ne uporablja že dolgo časa. Nekateri menijo, da skuša skrivnostni informator preprečiti preiskovalce, da bodo ugrabitelji spravili Mora v tujino. Čez morje in da jo v ugrabitev vpleteni Palestinci ali Libijci. Toda to so samo голе domneve, medtem ko še ni jasno, ali je sporočilo sploh izvirno. (s.t.s.)

FIRENCE — Trda metoda florentinskih preiskovalcev je obrodila prvi uspeh. Tri dni po ugrabitvi Marije Beni Venga so aretirali tri ugrabitelje.

BOLOGNA — Število žrtev strahotne telezemske nesreče 15. aprila na progi Firenze - Bologna je naraslo na 48. Včeraj je namreč v neki bolnišnici podlegel hudim ranam 56-letni duhovnik iz Rima Antonio Scandola.

MOSKVA — Sovjetska zveza bo izpustila oba člana posadke (kapitana in navigatorja) južnokorejskega potniškega letala, ki je kršilo sovjetski zračni prostor. Oba naj bi priznala, da nista uvoževala navodil sovjetskih lovcev, kar je povzročilo streljanje in zasilen pristank na nekem zmrznjenem jezeru v Kareliji.

Fotokopija zadnjega Morovega pisma, ki je prejšnjo noč prispelo uredniku rimskega dnevnika «Il Messaggero» Ismanu. Pismo je naslovljeno KD v celoti in zahteva od stranke, naj preveri možnosti za zamenjavo političnih jetnikov. Moro (ali točnejše, rdeče brigade, ki so mu ga kakorkoli vsilile) nadaljuje v pismu svoja razmišljanja o možnosti zamenjave jetnikov in pri tem poudarja se enkrat misel, da bi morali osvobodene teroriste poslati v izgnanstvo, medtem ko njemu grozi smrt, iz katere ni povratka. Moro navaja tudi primer, ko je italijanska vlada izgnala skupino palestinskih teroristov in se pri tem ni kompromitirala. (Telefoto ANSA)

Letošnja goriška razstava ESPOMEGO

Razstaveni prostor na goriškem razstavišču ESPOMEGO raste iz leta v leto. Lani, na sedmi mednarodni razstavi, so izročili svojo namenu polovico tretjega paviljona, letos pa so mu dodali še drugo polovico, tako da je zdaj podoben prvima dvema, ki sta bila postavljena leta 1976. V prihodnje bo služil raznim servisom znotraj gospodarskega razstavišča. Tu bodo uredili auditorij s 300 sedeli, ki bo namenjen sestankom in shodom; v njem bodo uredili tudi naprave za simultano prevajanje in naprave za predvajanje filmov. Tu bodo tudi pisarne razstavišča, bančni urad, telefonske kabine. V istem paviljonu bodo uredili samopostrežno restavracijo, ki ne bo odprta samo v sejemskih dneh, merce skozi vse leto.

Ko so pred osmimi leti pričeli z mednarodno blagovno razstavo, ki so ji dali ime ESPOMEGO (E-spozitione merceologica goriziana), si niso predstavljali, da bodo dosegli z njo v tako kratkem času tako velik uspeh in zanimanje tako pri širši publiki kot pri gospodarskih operativnih v raznih vzhodnoevropskih državah in v Italiji. Po nekaj letih so uvideli, da jim ne zadošča več postori v sicer večiki telovadnici v dolini Korna in so pričeli resno misliti na realizacijo večjega razstavišča.

Prostor so našli na Rojčak, tik poleg cestnega mosta 9. avgusta (tega bodo že prihodnje leto opustili ker ga je predlanski potres poškodoval; državno podjetje za ceste gradi tik poleg obstoječega mostu nov štiripasovni cestni most, ki bo gotov že prihodnje leto), poleg Soče in med dvema tovarnami, ki se bosta preselili v industrijsko cono južno od Standreža. Z deli za novo tovarno likerije Ciemme so v industrijski coni pričeli prav v teh dneh: ko bodo porušili sedanjo stavbo pred vhodom na razstavišče, bodo pridobili velik parkirni prostor. Za gradnjo nove tovarne Brunnschweiler pa potekajo še pogajanja za odkup zemljišč. Ko se bo tudi ta preselila, bo uprava razstavišča ESPOMEGO pridobila veliko novih površin, kjer nameravajo zgraditi še dva paviljona, ki bosta podobna onim, ki so že postavljeni, in enega večjega, v katerem bo prostornina dvojna od one v sedanjih paviljonih.

Seveda bodo morali organizatorji poskrbeti tudi za večji dotok razstavljalcev in v zvezi s tem oviskovalec ter trgovinskih operaterjev, ko bodo novi paviljoni zgrajeni. Zaradi tega si v goriški trgovinski zbornici prizadevajo navezati s sorodnimi gospodarskimi organizacijami v raznih vzhodnoevropskih državah še več stikov kot so jih imeli doslej. Tudi letos bodo levi delež na 20.000 kvadratnih metrih razstavnega prostora imeli italijanski razstavljalci. Takoj za njimi so Jugoslovani, zlasti slovenska podjetja, ki razstavljajo že več let v skupnem paviljonu. Sedijo tudi gospodarske in turistične ustanove ter posamezna podjetja iz Avstrije, Češkoslovaške, Poljske, Madžarske, Romunije in Bolgarije. Že prihodnje leto bodo skoro gotovo na goriškem razstavišču prisotna tudi podjetja iz Grčije in iz Turčije.

Letos bodo razstavljeni izdelki več kot 300 podjetij iz raznih držav. V glavnem bo razstavljeno vse, kar je v zvezi s kampiranjem in navitko, vino in raznovrstni likerji, posebni oddelek bo posvečen tehnični pomoči pri prevozi. V okviru letošnje ESPOMEGO bodo tudi srečanja z gospodarstveniki iz raznih držav. Jutri, 1. maja, bo tu Dan Koroške in srečanje z Gospodarsko zbornico iz Celovca. V četrtek, 4. maja, bo na obisku romunska gospodarska delegacija. V petek, 5. maja, bo na sporedu DAN JUGOSLAVIJE in za to priložnost pride v Gorico delegacija Gospodarske zbornice iz Ljubljane. Naslednjega dne, v soboto, pa bo na vrsti Dan Madžarske.

8

ESPOMEGO

MEDNARODNI SEJEM

GORICA

29. APRIL 7. MAJ 1978

- TEHNIČNA POMOČ PRI PREVOZIH
- NAVTIKA - KAMPING
- VINA IN LIKERJI
- GASTRONOMIJA

Sodelujoče države:
ITALIJA - ČESKOSLOVAKA - AVSTRIJA
JUGOSLAVIJA - POLJSKA - MADŽARSKA
ROMUNIJA - BOLGARIJA

Urniki za obiskovalce:
ob delavnikih: od 10.00 do 13.00 in od 16.00 do 22.00
ob praznikih: od 10.00 do 13.00 in od 15.00 do 22.00

C. C. I. A. A.
TRGOVINSKA
ZBORNICA
GORICA

MARKO WALTRITSCH

C.R. di GORIZIA in C.C.I.A.A. di GORIZIA
NOVA POBUDA V OKVIRU VIII. ESPOMEGO
ZA FINANCIRANJE AVTOPREVOZNIKOV

OBREŠTNA MERA

12,75%

Gorica predstavlja vrata na Vzhod. Mnogi tovarnjaki iz Posočja prevozi vsak dan najbolj oddaljene ceste. Ta dejavnost, ki je osnovnega pomena za krajeno gospodarstvo, zahteva ne samo precejšnje človeške sposobnosti in znanja začetna vlaganja kapitala, ampak tudi nemene investicije, ki omogočajo čim boljše vzdrževanje prevoznih sredstev.

CASSA DI RISPARMIO DI GORIZIA (Goriška hranilnica) v duhu pobude, ki jo je prevzela Goriška trgovinska zbornica za vključitev tehnične pomoči pri prevozi v sklop Espomego, daje odslej na razpolago, poleg ostalih že predvidenih ugodnosti financiranja za ta sektor, financiranja pod izredno zanimivimi pogoji za redno in izredno vzdrževanje industrijskih vozil.

Za izčrpnjša pojasnila glede omenjenih kreditov, ki se jih lahko poslužujejo tudi podjetniki v kmetijstvu, industriji, trgovini in obrti za svoje tovarnjake, traktorje in samogibne stroje, so na razpolago vse poslovalnice Goriške hranilnice.

CASSA DI RISPARMIO DI GORIZIA

AUTO SACCHETTI
servis za

VOLKSWAGEN
AUDI
PORSCHE

GORICA — Ulica G. Cascino 7 — tel. 2069

Automobilne dobave — Delavnica — Oprema in potrebščine
URNIK: vsak dan od 8. do 12. ter od 14. do 18. ure
ob sobotah od 8. do 12. ure

Priznana mednarodno
avtoprevoznisko podjetje

LA GORIZIANA

GORICA — Ul. Duca D'Aosta 180 — tel. 28-45 — GORICA
PREVZEMAMO PREVOZ VSAKOVRSNEGA BLAGA

TEKNOMEK

GORICA, Korzo Italija 76
tel. 81-032

PISALNI STROJI — STROJI
ZA FOTOKOPIRANJE — OFFSET
POHISTVO ZA URADE
PISARNISKO POHISTVO
SERVIS IN TEHNIČNA POMOČ

TVRDKA

LESTAN NICOLÒ

GORICA — Ul. Garzarolli 105 — Tel. 81-801

Edini zastopnik za barvne TV sprejemnike SABA, SCHAUB
LORENZ, NORD MENDE, LOEWE OPTA.
V prodaji tudi ostali barvni TV sprejemniki kot GRUNDIG,
BLAUPUNKT, SIEMENS itd.

Specializirana trgovina za HI FI naprave: YAMAHA, AKAI,
SANYO, MARANTZ, AR, ADC, AUGUSTA, CORAL, KOSS NAD,
THORENS, WINTEC, REVAL.

Vse v najsoodnejših tehničnih izvedbah in po najkonkurenčnejših cenah.

KERAMEX

GORICA — Ul. Terza Armata 165 — tel. 2844, 81074

- ◆ KERAMIČNE PLOŠČICE
- ◆ SANITARIE
- ◆ LESENI PODI
- ◆ STENSKÉ OBLOGE

PROFILJULIA

GORICA — Ul. Rabatta 5-7 (izza Starega trga - P.zza S. Antonio), tel. 81925

- harmonična vrata iz plastike, lesa, lesa z vgrajenim steklom, skaya in prozorna
- plastične rolete
- sončne in navpične zaves
- plastične stenske obloge
- okovje za rolete
- senčniki

PRODAJA - SERVIS

COOPERATIVA GORIZIANA
AUTOTRASPORTATORI ARTIGIANI S.A.R.L.

GORICA — UL. ALVIANO 50 (RDEČA HIŠA)

TEL. 81279 - 83394

MEDNARODNI PREVOZI

GORICA

Piazza Vittoria
50-51
(Travnik)
tel. 2975

- tehnični artikli USAG, VWB, FACOM
- kopalnice in vse potrebščine za kopalnice IDEAL, STANDARD, GROHE, INDA
- električno orodje STAR, BLACK & DECKER
- cevi PIRELLI

Kodermac Luigi Succ.

MEDNARODNA SPEDICIJA IN PREVOZI

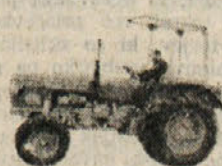
34170 GORICA — Ul. Alviano 56 - tel. 83677 — 83678 — 83162, p. p. 86
teleks 46119 KODERMAC

SPECIALIZIRANO PODJETJE ZA PREVOZE NA BLIŽNJI
IN DALJNI VZHOD — LASTNA VOZILA

AGROMARKET

IMPORT - EXPORT

GORICA, Ul. Favetti 5 - tel. 27-41

Izključni zastopnik traktorjev
ZETOR od 52 do 120 KS
težki in kvalitetni v najsoodnejših
tehnični izvedbi po zelo
konkurenčnih cenah.
Prodajamo tudi vse ostale
kmetijske stroje.

JEANS

KONFEKCIJE
PLETENICE
SRACE

GORICA
Corso Verdi 99
tel. 83288

BOGATA IZBIRA BLUE-JEANS IN VSEH ARTIKLOV ZA MLADE

KMEČKA BANKA

USTANOVljena LETA 1909

GORICA — Ulica Morelli 14
Tel. 2206-2207

VSE BANČNE USLUGE - MENJALNICA

MEDNARODNI PREVOZI

CONSORZIO
AUTOTRASPORTATORI
ARTIGIANI
ISONTINI s.r.l.

GORICA — UL. GIUSTINIANI 117/1 — poštni predal 60
TELEFON 87151/2 — 87230 — TELEKS: 46219 CONSOTRA

POKLICNI FOTO STUDIO
ASSIRELLI

GORICA
Ul. S. Giovanni 9 — Tel. 2929
(blizu Kulturnega doma
v gradnji)

- ◆ slikanje - razvijanje - prodaja
- ◆ za vsak razviti film brezplačno ena povečava v barvah

SPLOŠEN IMPORT-EXPORT

ČER-IMPEX

ČERNIC IGOR

Ul. Vittorio Veneto 49 — tel. (0481) 82-159
34170 GORICA (Italija)

ZTT ZALOŽNIŠTVO TRŽAŠKEGA TISKA d.d.
EST EDITORIALE STAMPA TRIESTINA S.p.A.

Via dei Montecchi, 6
34137 TRST - TRIESTE
Telef.: 46270 EST
Telefon: (040) 79 58 23

ZA VZPOSTAVITEV
USPEŠNIH POSLOVNIH
ODNOSOV MED ITALIJO
IN JUGOSLAVIJO

NA RAZPOLAGO VAM JE
CELOTNA ORGANIZACIJA

PREDSTAVNIŠTVO V JUGOSLAVIJI ADIT

PRIMORSKI DNEVNIK
KNJIŽNE IZDAJE

ALPE ADRIA

INFORMEDIA

INPRESS

IMPORT - EXPORT

GRAFICENTER

TISKARNA

KLIŠARNA

FOTOGRAFSKI LABORATORIJ

EXPEDIT

IBM

TRŽAŠKA KNJIGARNA

PRED DVEMA TEDNOMA NA SEMINARJU V ISEU

Teater prilagodi novim razmeram

Sodelovali so predstavniki vseh italijanskih stalnih gledališč, med njimi tudi predsednik in ravnatelj SSG - Poseg Filiberta Benedetča

15. in 16. aprila je bil v Iseu, ob istoimenskem jezeru, seminar na temo »Današnje gledališče za javno upravo: smotri in vloge, kulturna strategija in proizvodni vzorci«. Seminarja so se udeležili predstavniki vseh enajstih italijanskih stalnih gledališč, med katerimi sta bila tudi predsednik in ravnatelj Stalnega slovenskega gledališča, ki je bilo tako prvič uradno prisotno; po priznanju s strani Ministrstva za turizem in predvide, na posvetovalnih srečanjih italijanskih stalnih gledališč.

Uvodno poročilo bi moral prebrati Giorgio Strehler, ki pa ni mogel v Iseo zaradi bolezni. Njegov poročilo pa je vseeno ostalo v seminarju in naj bi bilo po besedah Strehlerja, da se mi je tako po tehnici organizacijski kot umetniški plati zdelo tako težko, da bi lahko uspešno služilo kot osnova za rešitev vseh problemov, ki danes tarejo gledališče za javno upravo v Italiji in zaradi katerih je bilo ključno posvetovanje v Iseu. Kar se tiče umetniškega ansambla, se Strehler nagiba k stalnosti, medtem ko je današnje stanje v tem pogledu drugačno. Italijanska stalna gledališča angažirajo igralce za vsako predstavo posebej. Vendar, pravi Strehler, se ne smemo popolnoma odpovedati: slobodnemu izbiri sodelavcev, ki je edino jamstvo za odgovorno in naravno izbiro repertoarja. Glede komunikativnosti predstave, to je uspeha pri publikah, je Strehler mnenja, da uspeh ne more biti edini pogoj pri izbiri repertoarja, ker ima včasih več umetniškega haska predstava, ki ne "vleče" publike, a vseeno pusti za seboj globoko sled. O vprašanju tako imenovanega »deležnega gledališča« se Strehler opredeljuje za regionalne rešitve in celo za medregionalne in v tej zvezi omenja možnost, da bi se ustanovilo gledališče »Triveneto«, ki naj bi imelo svoj glavni sedež v Trstu in delovalo od Benetk do Trenta ter služilo kot most in povezava s slovenskim in germanskim svetom. V svojem poročilu se Strehler končno zavzema za ustanovitve »italijanskega narodnega gledališča«, ki pa bi zaradi geokulturnega stanja v Italiji moralo imeti svoj sedež hkrati v Rimu in Milanu.

Strehlerjevemu poročilu so sledila še druga poročila, med katerimi naj omenim vsaj prispevka Iva Chiese, ki se v glavnem strija s Strehlerjem, in Filiberta Benedetča, ki je poudaril vlogo in pomen obmejne gledališča in se zavzel za »ljudskost repertoarja v spoštovanju najlažnejšega kulturnega izročila. O vlogi in pomen obmejne gledališča je

spregovoril tudi Nuccio Messina, ravnatelj Stalnega gledališča za Furlanijo - Julijsko krajino, ki je zahteval posebne zakonske ukrepe v korist gledališke dejavnosti ob meji.

Za regionalno rešitev so se izjavili tudi Cadalora v imenu Emilie - Romagna («V prihodnosti italijanskega gledališča je samo dežela»), Fabiani v imenu Stalnega gledališča v Aquili («Gledališče za javno upravo se mora nujno povezati s krajevnimi ustanovami»), Castri («Država ne more upravljati gledališča»), Guazzotti («Dežela bi morala imeti nekakšno koordinacijsko odboro, ki naj bi skrbeli za programiranje predstave po vsem nacionalnem teritoriju»), Botteri («Nujna je povezava s krajevnimi ustanovami»), in prav tako ružno je regionalno programiranje predstave in drugi.

Kar pa se tiče vloge gledališča za javno upravo v ter zgodovinskem in družbenem trenutku, je prevladalo mnenje, da samo stalna gledališča lahko ustrezajo pogojem kontinuiranega kulturnega programiranja in zagotavljajo socialno uslugo, ki jo družba mora nuditi vsem svojim članom tudi na gledališkem področju. Zato bi bilo treba preuči dejavnost stalnih gledališč in jo omejiti na glavno vlogo, ki je v tem, da o-

sredotoči vse svoje kreativne sile v postavitev in eksploatacijo predstav. Opustiti bi bilo torej treba vse ali skoraj vse tako imenovane stranske dejavnosti, ki so od leta 1969 do danes drobile prizadevanja in napore in brez potrebe obremenjevale proračune.

Na seminarju je bilo nadalje govora o odnosih med gledališkimi operaterji, ki so v bistvu tehniški, in upravitelji, in obenem politiki. Debata je bila živahna. Prišla so do izraza velika trenja, ki jih sicer nekatera gledališča ne poznajo (in med temi je tudi naša), a so druga privedla do zelo hudih konfliktov. V svojem zaključnem poročilu o delu seminarja je Giorgio Guazzotti zelo dobro povzel vsebino vseh posegov v tej zvezi z besedami: »Administrativni organi morajo pokazati večje razumevanje in večjo socialno odgovornost pri svojem delu. Po drugi strani moramo mi operaterji nuditi večje motivacije pri odločitvah. Vsekakor upravni organi ne smejo predstavljati sami sebe, temveč predvsem družbo, iz katere izhajajo».

Svoje zaključno poročilo je Guazzotti nadaljeval z ugotovitvijo, da se je gledališki sistem v Italiji zadnje čase temeljito spremenil in da se spreminja. Zato danes ne moremo vedeti kakšen naj bi

bil njegov idealni vzor. Dejstvo je, da si moramo »izmisлити gledališče stvarnosti«. Upoštevati pa moramo, da izhaja »gledališče stvarnosti« iz objektivnih in subjektivnih pogojev, ki jih ne moremo umetno ustvariti. Zato pa moramo pošteno priznati, da so stalna gledališča v teh zadnjih letih obdržala svoje stare vsebine v gledališkem procesu, ki se hitro spreminja. Postala so konservativna. Čas je, da se prilagodimo novim razmeram, da drugače programiramo, da drugače upravljamo z državnim denarjem, da krijemo potrebe celotnega nacionalnega teritorija in spremenimo naš odnos do umetniških ansamblov, ki morajo spet, kot pravilno pravi Strehler in Chiesa, pokazati svoj rokodelski entuziazem izven tako imenovanega »star - sistema«.

Seminar se je torej zaključil, ne da bi prišlo do konkretnih sklepov, ki bi bili v tem trenutku, kot vse kaže, prenapregani. Iz debat so tudi izpadle vse teze o vlogi obmejnih gledališč, ki so spričo najnovejših razvojnih smeri čedalje važnejše. Zato je prišlo do predloga, ki so ga vsi prisotni sprejeli, da bi se seminar nadaljeval drugje, a vsekakor še pred koncem te gledališke sezone. J. T.

DESET LET USPEŠNEGA GLEDALIŠKEGA POSLANSTVA

Primorsko dramsko gledališče minula sezona in nov program

Zadnja letosnja premiera »Gučalnika« ni predstavljala ustreznega zaključka sicer zelo uspešne sezone

Tik pred letošnjo zadnjo premiero v novogoriškem Primorskem dramskem gledališču je bila 20. aprila tiskovna konferenca, na kateri sta direktor PDG Sergij Pelhan in umetniški vodja gledališča Janez Povše obrazložila nekatere splošne probleme PDG in slovenskih gledališč sploh, podale prežvek pravkar minule sezone in spregovorila tudi o repertoarju PDG za prihodnjo sezono 1978-79.

Direktor Sergij Pelhan je uvođoma najprej dejal, da je osnovni problem njihovega gledališča, kaj storiti v krajšem ali daljšem času za razrešitev nekaterih problemov, zlasti se do dejstva, da bo Primorsko dramsko gledališče sredi prihodnje sezone praznovalo tudi desetletnico svojega obstoja. Dejstvo je, da si je gledališ-

šče v teh desetih letih utrdilo svoj položaj v kulturnem prostoru Primorske; Slovenije in zamezja, tako da danes osnovnega vprašanja, ali bo gledališče obstajalo ali ne, ni več, ker je prav v tem desetletju gledališče popolnoma upravičilo svoj obstoj in namen.

V dosedanjih prizadevanjih si je gledališče gradilo svoj raison d'être sprva predvsem na kvantitativni (uprizorjalo je celo do osm premiev v sezoni), medtem ko se je zadnja leta usmerjalo v kvaliteto. Tako so bile nekatere zadnje predstave, kot Hlaec Jernej, Martin Kačur, Balada o trobenti in oblaku zelo kvalitetne in imele tudi širši odmev.

Zdaj je gledališče na tisti prelomnici, ko je treba usmeriti vse prizadevanje k umetniški kva-

litetnejšim predstavam, pri tem pa je seveda treba zamenjati kvantiteto, da bi prav s kvaliteto, se bolj potrdil obstoj in nujnost novogoriškega gledališča.

Pelhan je potem opozoril na tri probleme, ki so se odprli in so videti navidez doslej nerazrešljivi. Prvi problem je vsekakor preobremenjenost igralcev in gledališča v celoti. Tako je imelo Mestno gledališče ljubljansko v času vzpona po tri premiere na sezono, zdaj jih ima po šest na sezono in igralci po dve vloge letno, medtem ko ima PDG prav tako po šest in več premier letno, igralci PDG pa morajo odigrati po pet do šest vlog v sezoni. Tako so imeli lani igralci v Ljubljani v vsem letu po 86 predstav, igralke pa po 56, v PDG pa je imel igralec po 125 predstav letno, igralke pa celo po 129 predstav.

Pri vsem tem se odpira tu tudi vprašanje abonmajev, ki naj bi jih na eni strani opustili, na drugi strani pa so se kako pomembni za pridobivanje gledalcev. Vsekakor bo treba težave z abonmajem ublažiti, zmanjšanje števila predstav pa bi se dalo ublažiti z gostovanji zunaj hiše, prav tako v abonmajskem okviru in obratno, s tem pa bi tudi izboljšali repertoarno ponudbo v Sloveniji, najkvalitetnejše predstave v slovenskem kulturnem prostoru pa bi tudi tako videlo več ljudi.

Veliko pričakuje PDG tudi od zakona o gledališki dejavnosti, ki naj bi bil letos sprejet in naj bi uzakonil tudi nekatere pogoje za delo v gledališču in naj bi izhajal iz igralca kot nosilca predstave. Pričakuje, je dejal Pelhan, da bo zakon tudi normativno uredil igralceve storitve, na primer 200 do 240 storitev letno, kar pomeni dve do tri zasedbe vlog letno, okrog 120 vaj in 100 predstav. Vse to se da zagotoviti doseči brez finančnih in organizacijskih težav in bi tako zakon nudil enake možnosti za vse. Sicer pa gre pri tem za 960 ur letnega delovnega fonda, ki znaša za ostale delavce znatno več, kar 2100 delovnih ur letno.

Drugi problem pa zadeva v glavnem kadrov. Prav problem kadrov se najostreje kaže v PDG, kjer je zaposlenih 13 igralcev in igralke, izmed katerih je šest moških in sedem žensk. Po mišljenju direktorja Pelhana bi morala akademija v Ljubljani sprejemati več slušateljev, ne samo izrazišči talentov, saj od dvajsetih kandidatov za igralstvo sprejmejo letno na akademijo samo štiri slušatelje, končata pa akademijo samo dva, kar je premalo celo za Ljubljano samo.

Zato bi morala, po mnenju PDG, akademija v Ljubljani omogočiti tudi študij ob delu, saj bi tako dobili možnost dokončati študij vsi tisti, že angažirani igralci, ki študija niso dokončali. V PDG so si glede kadrov pomagali tako, da so pri gledališču ustanovili amatersko mladinsko gledališče, ki zajema v glavnem novogoriške srednjolce. To gledališče ima svoj program študija in sodeluje tudi v ljubljansko akademijo. Želja PDG pa

Koncertna mojstrovina v gledališču Rossetti

Zagrebski solisti in pianistka Dubravka Tomšić - umetniki iz svetovnega vrha

Odlična slovenska pianistka Dubravka Tomšić

Prejšnji ponedeljek, 24. t.m., je tržaško koncertno društvo v Rossettiju zaključilo svojo sezono z nandušjočim nastopom Zagrebskih solistov ob sodelovanju slovenske pianistke Dubravke Tomšić.

Dobro zasedeni dvorani je bilo takoj jasno, da je zagrebski ansambel na svetovni ravni, kar dokazujejo tudi njegovi zadnji, izredno uspešni nastopi v Združenih državah Amerike in v Sovjetski zvezi. Program, ki je bil popolnoma posvečen Mozartu, je obsegal dva Divertimenta (kv 136 v D-duru in kv 138) ter Nočno serenado kv 239. Orkester, ki igra brez dirigenta, je pokazal takšno redko fonično abranost, zvočno homogenost in dinamično sproščenost, ki jo lahko zaslediš samo pri izredno rutiniranih, pa tudi visoko umetniško nadarjenih ansamblih.

Osrednja točka sporeda je bil Mozartov koncert v A - duru kv 414 za klavir in godalni orkester s pianistko Dubravko Tomšić. Izredna stilistična čistost ter naravnost poetična interpretacija Mozartove partituro postavlja Tomšičevo v sam vrh svetovne pianistične elite, saj je bila nje na umetniška poslanica (da ne pozabimo dveh paradigmatično izvedenih Scarlattijevih sonat, ki jih je Dubravka zaigrala kot do-datek) slična tisti, ki jo magično in električno posreduje veliki Alfred Brendel.

Aleksander Roje

BERITE REVIJO

DAN

(Nadaljevanje na 7. strani)

revije

DIALOGI št. 4

Izšla je aprilška številka literarne revije Dialogi, ki je tudi tokrat bogata, čeprav vsebinsko niso vsi prispevki enako zanimivi. Vsebinski del, ki obravnava poezijo, ima tokrat več prispevkov mladih avtorjev, ki so stilistično precej zanimivi, vsebinsko pa niso preveč pestri. Igor Žagar opisuje v pesmi Predmeti vsakdanje stvari, kot so smetnjak ali stara klop. Ravno te čisto navadne stvari veliko vedo o ljudeh in o njihovem življenju. Motiv o preprosti stvari v poeziji je sicer učinkovit, vendar je precej obrabljena. Marjanja Kočvar - Colarič objavlja pesem, ki je niz občutkov in slik iz življenja in narave. V njej lahko najdemo zanimive primere, vendar je celota nekoliko preveč razvlečena. Pesmi objavljajo tudi Ida Rebern - k, Damjan Jensterle in Franc Lainšček. Lirika Franca Lainščeka je stilistično učinkovita, verz je kratek in nevezan. V njej se prepletata motiv ljubezni in pomurska pokrajina, katere čar in lepota sta avtorju zelo pri srcu. Svoje lirike objavlja tudi Franc Rudolf. Prve tri pesmi so igra besed in mo-

tivov v vezanem verz. Zanimiva je pesem »Na koncu pa še morská trava«.

Tudi rubrika »Prevodna literatura« je tokrat posvečena poeziji, in sicer izboru iz sodobne romunske lirike v prevodu Katje Spurove.

Zanimiva je ocena JADRANSKEGA KOLEĐARJA 78 ki jo je napisala Nada Gaborovič. Avtorica poudarja, da so koleđarji pomembni, kolikor osveščajo širok krog bralcev iz najširših plasti naroda. Vloga, ki jo ima koleđar med Slovenci, ki živijo izven matične domovine, pa je še toliko večja. Jadranski koleđar 78 vsebinsko zadošča svojem namenu, saj je zelo pester in obravnava najrazličnejše probleme, od političnih in prosvetno kulturnih, tja do znanstvenih. Slibka stran Jadranskega koleđarja je, po mnenju recenzenta, jezikovna plat.

V vsebinskem delu, ki obravnava prozo, sta tokrat objavljena prispevka Draga Jančarja in Branimira Žganjčarja. Taras Kermauner pa zaključuje v tej številki Dialogov razpravo Hermetična razlaga. Župančičevega Cicibana.

SUZI PERTOT

mladinska knjiga ljubljana

titova 3

LJUBITELJEM IZVIRNIH SLOVENSКИH KNJIG

PRIPOROČAMO

14 NOVOSTI

DOMAČIH PISCEV

V njihovih delih boste odkrili enkratne podobe našega sodobnega in preteklega življenja in doživljanja, kakor se vrstijo v toku zavesti in umetniških iskanj naših najmlajših književnikov, v zrelih spoznanjih srednje literarne generacije in v pestrih življenjskih preizkušnjah starejših besednih ustvarjalcev. Spoznali boste nova dela avtorjev različnih starosti, različnih idejnih in estetskih usmeritev ter slogovnih in oblikovnih prijemov. Pri ocenjevanju teh del so sodelovali najboljši poznavalci sodobnega slovenskega leposlovnega in publicističnega ustvarjanja.

Aksinja Kermauner: **PLES PRAVLJIC**
Knjižni prvenec ene najmlajših slovenskih pesnic prinaša presenetljivo tenkočutno poezijo, moderno v izrazu in bogato v pol otroškem pol odraslem doživljanju sveta.

Marjanja Kočvar-Colarič: **KI MIMO GREŠ**
Za pesniški prvenec druge mlade avtorice je značilna blaga in vdana zazrtost v živopisno lepoto besede in duše. Lirično uglasjeni stihji se prelivajo kot čudoviti splet glasov, čustev in spoznanj ter v soncu raztopljenih barv in vonjev.

Blaž Lukan: PESEM IN PESMI

Pesmi tega mladega poeta so izpovedi iskalca svojega mesta in svoje lastne poti v življenju, ki ga obdaja in vzbuja v njem najrazličnejša doživljajska razpoloženja, zastrta v presenetljivih prispodobah.

Anita Hudl: **SLIKE SAMOSTANSKEGA VRTA**
Mlada pisateljica iz zamejske Koroške v svojem proznem prvencu izpoveduje težka otroška in mladostniška doživljanja in spoznanja. Njena pisateljska sposobnost se kaže v vseh bistvenih sestavinah tega literarnega dela.

Branko Gradišnik: ČAS

Zbirka črtic in kratkih novel, ki jo prinaša avtorjev prvenc, je zanimiva tako po oblikovni kot vsebinski in motivni plati, saj je v njej na izvirni način umetniško ubesedenih vrsto pripovednih in pesniških snovi.

Tomo Rebolj: BALTAZAR, RUMENOROKI

Ti dve kraji pripovedi sta zanimiv primer sodobnega, duhovno poglobljenega pisanja, s poudarki na ljubezni kot posebno dragocenem življenjskem, zvečine tudi kar filozofskemu stanju, ki je hkrati odnos do življenja in do človeka.

Herman Vogel: OSOJE

Voglove osoje so vse tisto, kar je prisotno v človekovi zavesti in čustvovanju, pa je nepopravljivo, neulovljivo, čeprav je spoznavno, dokaj razvidno in vsebuje pesnikov najvišji smisel vsega duhovnega stremljenja.

Jože Snoj: LILA AKVARELI

Snojeva poezija, kot jo spoznavamo v tej knjigi, je podobna ozonu, ki ga dihamo, ne da bi ga mogli natančno opisati; uživamo v njem, ne da bi vedeli natančno, kako in zakaj. Je tako čisto naša, čeprav se nam izmika vselej, ko jo skušamo zcela ujeti.

Alja Tkačeva: PISMA Z MOJOTOKA

V pripovedi v obliki dnevnika spoznavamo osamljeno žensko pri iskanju svoje istovetnosti. Njeno trpko hrepenenje po popolni, zanesljivi ljubezni in vnočnem zbliznanju z naravo pa se ne izpolni, ker je vse to iskanje le počitništvo.

Matjaž Kmecl: LEPA VIDA ALI PROBLEM SVETEGA OŽBALTA

V tej knjigi sta objavljeni monodrama Lepa Vida ali problem svetega Ožbalta in televizijska igra Bohinjska miniatura. Na poseben, angažiran način obnavljata mit o lepi Vidi kot hrepenenju in tistega o krstu pri Savici.

Ivan Mrak: IGRE SVETA

Knjiga prinaša sedem Mrakovih dramskih del. Dogodki in usode, ki jih obravnavajo, nas vodijo po poti zgodovine od klasične Grčije v Judejo Kristusovega časa, iz Judeje v Anglijo sredi XVI. stol. in od tam v Weimar in Berlin.

Anton Ingolič: GORELE SO GRMADE

V tem romanu je pisatelj umetniško upodobil svoje prednike, potomce pogumnih uskovov, ki so se naselili na pohorskih pobočjih med Slov. Bistrico in Mariborom ter tam tudi ostali. Doživeli so čas sežiganja čarovnic na Slovenskem.

Mitja Gorjup: KITAJSKI DNEVNIK

Knjiga nas popelje v razna mesta in pokrajine daleč Kitajske, kakršna je bila lanko pomlad in še pred njo. Zdaj že pokojni avtor Mitja Gorjup se v njej razodeva kot neposreden in subtilen, hkrati pa globoko razmišljujoč pripovedovalec.

Gojko Stanič: ZDA NA KRIŽPOTJU

To je pomembna študija in hkrati potopis, ki govori o aktualnih družbenih in gospodarskih pa tudi povsem vsakdanjih človeških problemih povprečnih Američanov, kakor jih je na svojem popotovanju spoznal avtor.

Predstavljene knjige so izšle v zbirkah POTA MLADIH, NOVA SLOVENSKA KNJIGA, LEVSTIKOV HRAM in POTOPISI. Kupite jih lahko v

Tržaški knjigarni

Trst, Ul. sv. Frančiška 20

MARIBORSKO KULTURNO PISMO

Sodobni humoristični roman «Direktor Steblič in drugi»

Janez Švajncer je z njim na iskrivo satirčen način posegel v sodobno življenje - 70-letnica prof. Jožeta Košarja

Večednevno gostovanje Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta je vneslo v kulturno življenje Maribora poživljeno zanimanje občinstva za gledališko umetnost. Čeprav je tržaško slovensko gledališko ansambel vsakoletni najdražji gost Borštnikovega srečanja, je bilo tokratno gostovanje osredotočeno na obiskovalce rednih abonmajev in delavskih kolektivov, ki so vedno napolnili hišo. O predstavi samih ne bi podrobno poročali, saj so časopisni doma in v zamejstvu z zanimanjem in zadovoljstvom že poročali o njej. Naj zapišemo le, da je mariborsko občinstvo prisrčno sprejelo drage zamejske goste in jih na vsaki predstavi hvaloslojno nagradilo z aplavzi. Tržaške gledališčneke pa je tokrat doletela še posebna čast: s prvo predstavo so se vključili v štajersko proslavljajočo stoletnico Župančičevega rojstva.

Mariborska Opera se je lotila že tretjega glasbeno dramskega dela komponista Ermana Wolf - Ferraria »Prebrisane vdove«. Čeprav vsebuje opera nekaj lepših glasbenih prebliskov in arijev in duetih in spretno pevne ansamble, sodi delo v manj popularna komunistovska dela, ki pa na je treba zato še bolj iznaddjivo in s polno gledališko iznajdljivostjo, uprizoriti, kar smo tokrat pogrešali, čeprav tudi Goldonijsko humoristično karakteriziranje dogajanja in oseb za gledališče hvaloslojno nalogo. Predstava zapuška za komedijo preveč resnoben pris. Pri komični operi bi le pričakovali, da bi se sloveč lahko vsaj nekajkrat nasmešnil, če že ne nasmejati.

Se največ duhovitosti so pokazali kritični poročevalci, katerim se lahko pri branju njihovih poročil, vsi, ki so prisostvovali premieri,

nasmejnje; hvalili so najslabše izvedena mesta predstave in slabše protagoniste. Hvaloredno je sicer, da so nekatere vloge zapuene mladim pevcem, vendar pretiravanja v tej smeri pri pevcih, ki se niso tehnično dovolj izlozali ali pa so pedagoško celo krivo usmerjeni, niso preveč priporočljivi. Pri vsej tej zadevi in takšnem pisanju, bi lahko pritrili naslovu poročevalca, ki je svoj »kritični« zapis, upravičeno, sicer v obratnem smislu naslovil se: »Prebrisana potevgaščina«.

Toliko bolj smo lahko veselili literarnega snovanja štajerskih pisateljev, katerih knjige vzbujajo prijetno potešenost dobre literaturne željnih bralcev. Mednje sodi tudi humoristični roman znanega slovenskega pisatelja Janeza Švajncerja »Direktor Steblič in drugi«, v katerem na iskri, humor in satirčen način sezone bralca z delovanjem neke delovne organizacije Reklam, ki ji načeljuje prebrisani direktor Steblič, kakršne je moč najti še dovolj v naši mladi slovenski domovini, ki vse sami »samoupravljajo«, ostali pa kima.

Nasploh je odlika pisatelja Švajncerja, da se loteva vročim tem sodobnega časa in ljudi, ki je to storil že v svoji mnogih predhodnih knjigah, naj spominimo samo na njegovo, pred leti prav tako humoristično napisan roman »Naravnost in okoli«, ki ga je, kot se danes roman, izdala založba Obzorja v Mariboru.

Janez Švajncer, čigar plodovitost delo je dobro znano v literarnem svetu tudi izven slovenskih meja, sodi med naše redke pisatelje, ki z ostrino peresa, toda s humorom in skrito ironijo, osvetljuje navade in razvade naših ljudi v na-

ši družbi. Zato je tudi na začetku knjige zapisal opombo, da je »spodobnost s komerkoli lahko samo naključna«.

Med pisčimi Slovenci sicer ne manjka humoristov in satirikov, ki bi v krajših pripovedih hudomušno pokazali s prstom na napake, ki nas delajo smešne in uboge; malo pa je takšnih, ki bi zmogli v daljšem tekstu, kakršna sta Švajncerjeva romana »Naravnost in okoli« in »Direktor Steblič in drugi«, tako enotno in celovito preplesti humor in ironijo v obliki romana.

Na koncu zapisa ne moremo mimo 70-letnice življenja enega največjih pobornikov slovenske literature v severovzhodni Sloveniji, prof. Jožeta Košarja. Kot direktor in glavni urednik založbe Obzorja je dvignil založbo iz prvih lokalnih okvirjev v eno najbolj poznanih slovenskih založb. Se pomembnejše je njegovo delo pri uvajanju in odčitavanju slovenskih piscev, saj je vsako leto izšlo v njegovi redakciji krenko nad polovico domačih del. Kot velik propagator slovenske literature je pripomogel mnogim manj znanim in mlajšim nastajajočim talentom do objave njihovih del. Z njegovo npriljivo kritičnostjo je pretehtal vsa novejša dela mladih avtorjev in jim tako pomagal do uveljavitve.

Profesor Jože Košar pa se tu di praktično udeležuje kot tenkočuten prevajalec, ki je doslej prevedel več kot trideset literarnih del vseslovenske svetovnega slovesa med njimi tudi odlični prevodi iz klasične oršine Platona v Države, ki sodi med naše najslabše prevode klasične literature.

EMIL FRELIH

DEVETA IN ZADNJA REVIJA «PRIMORSKA POJE 78»

Še zadnjih dvanajst zborov

Od zamejskih zborov so se v Izoli predstavili dekliski zbor iz Devina, mešani zbor «France Prešeren» iz Boljuna in z najvidnejšim uspehom moški zbor «Igo Gruden» iz Nabrežine

Deveta in zadnja revija «Primorska poje» je bila dne 16. aprila v Izoli, kjer je nastopilo dvanajst pevskih zborov. Dekliski zbor iz Devina, ki združuje devet glasov, je letos posvetil več pozornosti glasovne upevanja in intonaciji: petlanskega leta, posebno kar zadeva prvi dve pesmi, Gobcevo Poimladno in Simonitičje Bolni meži, medtem ko je prvi sopran zanj, Jeeepoo Mili moj, začel preizkušnjo. Pri interpretaciji bi si želeli reliefnejše fraziranja, pa nekoliko predolgi pavz je bilo. Zbor vodi Herman Antonič.

Moški zbor Lesonit iz Ilirske Bistric, ki ga vodi Saša Bostjanec, je pripravljen nastopiti na reviji in menda sili med najmlajše, saj prej nismo vedeli za njegov obstoj, toliko manj bi to pričakovali, ko vemo, da obstaja v Ilirski Bistrici moški zbor Dragotin Kette. Če namreč primerjamo ta zbor, ki je potreben glasovne pomladitve in dopolnitve, z novim, ki ga sestavljajo sorazmerno lepi glasovi, ne moremo pojaviti vprašanja: ali ne bi bilo bolj smotno združiti vse pesnike sile in pokušati formirati glasovno kar najbolje zasledeno sestavo, posvetiti vso skrb nadaljnji glasovni izobrazbi, lotiti se novega programa, v začetku lažjega in preprostejšega, vzporedno z rastjo zmogljivosti, vnašati zahtevnejše pesmi. Kar zadeva novi zbor, nam lahko rečemo, da je za začetek opravljeno delo vsekakor pozitivno in da nastop odraža neko hojnost, vendar bo potreben še nadaljnji napor za boljše zlitost, intonacijo in ritmično uvrščanje, kompaktnost in prožnost. Na sporedu je bila Marolova Barčica, dalmatinska ljudska Dodi in kriolo in vse je listje popadalo v priredi S. Bostjanca.

Zenski zbor Venček iz Dutovelj, ki ga vodi Marjan Plazar, si je z ozirom na stanje, ki terjajo več glasovne izoblikovanosti še nadaljnje prizadevanja za boljše zlitje in večjo glasovno rutino, izbral prelehek spored, ki poleg določene glasovne usposobljenosti terja, zlasti pri Primikovih Jesen, tudi muzikalno poglavitnejši kvaliteti. Poleg navedene sta bili na sporedu še Stara Bilečanka in Tomčeva Vrstnjava, ki pa ni, ki je sicer dovolj preprosta, vendar je za zbor v tem trenutku vendarle še vprašljiva.

Očitno se je mešani zbor France Prešeren skrbno pripravil kar v lanskega leta, sodeč po bolj ozkimi petju, Pogrešali pa smo nekoliko več notranje povezanosti. Na sporedu je bila Venerijeva Pohojava travca, Liparjeva Zemlja govori in Vrabčeva Sinci me dekle je vprašalo. Zbor vodi Drago Jeraj.

Mešani zbor Svoboda iz Pridvora, ki ga vodi Verjanko Babič, je imel na sporedu Kramčevovo Prelepa je Selška dolina, Hubadovo škrjanček poje in Kuharjevo v Gobčevi priredbi Jutri gremo v napad. Glasovno je zbor precej dober po svoji sestavi, tudi mlajše pevke zvenj kar lahko, sodeč po letu. Seveda bo treba še nadalje stalno oblikovati glasove v zboru, za popolnejšo homogenost in posamezniki niso enotni z vsem pesmih, zlasti v Kuharjevo, Jutri premo v napad, ki je za zbor pretežka. V altih smo opazili portamentiranje. Več skladno zboru in notranje discipline bi bilo zboru v prid. Najboljše je bila interpretacija škrjanček poje v zboru.

Moški zbor iz Divače, ki ga vodi Edi Rade, je dostojno priredil Hvala nam, dravski mladinci, pa vo Orli v noči. Petje je bilo dober, čisto in interpretacijsko razporejeno. Priporočali bi izogibanje prevelikih ob končnih akordih, narosti in somnostni. Priporočila prvih tenorjev.

Zenski zbor iz Sežane, ki ga vodi Evgen Prinčič, potrebuje za letno spremeno — Korojeva Metulj — zlasti v Vrabčevi Bilečanki — več glasovne priprave, ki bi omogočile čvrstje obvladovanje intonacije pri obeh sopranih. S tem zboru, ki bi z ozirom na dobre glasovne upevanje ob nadaljnjih prireditvah pri glasovni izobrazbi in natančnem študiju pesni zavzela izredno ubrano in postati prožna interpretacijska enota.

Primorski študentski ožet iz Koper, ki ga vodi Matjaž Šček, priredba: En pauer pa grahov — zlasti Zakaj se ti dečka k'na klavir, kar terja več pozornosti pri vprašanju ravnotežja med toliko pesmi. Čeprav natančno in skladno ter v čvrstem ritmu izpeljana Ribniška, ostaja vendar vprašljiva z ozirom na razliko u in ko jo izvaja manjši pevski ansambel.

Mešani zbor Postojna je po daljšem premoru zopet obnovil svoje delo, tokrat pod vodstvom Dušana Kofola, in pripravil Mirkovo Dekle, to mi povej, Adamčeve v Snegu in Vrabčev Barico. Vokalno dober zbor, ki ima svoj boljši del v ženskem delu; ta i-ma prednosti v pogledu homogenosti in enotnosti delovanja, v preciznosti in notranji disciplini. Moški del zboru si bo moral prizadevati, da čim prej doseže do vršenost prvega in se tako zlije v glasovno izravnano celoto. Posebno pozornost bo treba posvetiti basovski skupini za večjo homogenost, pri posameznikih je namreč vprašljiva natančnost in zavedanje in potrebna obvladnost pevskega deleža, saj so nekateri zašli v oktave z drugimi glasovi. Ko bo zbor, ki je pravzaprav kot mešana celota na začetku svoje dela, izboljšal svoje kvalitete v gornjem smislu, se bodo gotovo tudi interpretacije lahko opirale na izrazitejša fraziranja in streme k bolj nazornejšemu grajenju.

Moški zbor iz Tolmina, ki ga vodi Vera Clemente — Kojčeva, je pokazal svoje najboljše kvalitete pri izvajanju Foersterjeve Večerni ave in to pevске kar interpretativne: prve po intonativni čistosti, homogenosti skupin in skladnem delovanju, druge po uverljivosti, v svoji zaokroženosti logično izpeljani izražajni zasnovi, in mislim, da sodeč to med njegove najboljše dosežke. Studiozno sta bili pripravljene tudi ostali pesmi, Jerebova O kresu, ki bi ji malo hitrejši tempo prispeval več izrazne razgibanosti, medtem ko bi krepkeje poudarjena napitniška razpoložljivost prvega dela v kontrastu s slovesnim občutjem drugega dela spojila v učinkovitejšo zaokroženost Adamčeve Zdravice.

Moški zbor Igo Gruden iz Nabrežine, ki ga vodi Sergij Radovič, sodeč po pomembnejši moški zboru. Vse pesmi — St. Mokranjca Pušči me (odlomke iz X. rukoveti), Simonitičjeva Ljubavne pesmi iz Režije, Ravnikova Kam si šla mladost ti moja — so bile solidno nastudirane: kar zadeva interpretacije, je bila najzamejše izvedena Simonitičjeva Ljubavne pesmi iz Režije pa tudi pevsko in muzikalno zahtevna Ravnikova Kam si šla mladost ti moja, da bi dirigent, ki je pokazal svojo boljšo stran pri študiju, pripravil in nastop mešanega zbora Obala in zaradi tega najbrž ni imel dovolj časa in možnosti za intenzivnejše delo in prave smarskega zbora, vseeno je moral le nekoliko bolje pripraviti tiste, ki sicer razpolaga z dobrim glasovnim materialom. Potrebno bi v nadaljnjem delu bilo vrniti zboru prejšnjo zvočno zlitost in sonornost, kar ima več poljskih zborov; vsak ga drugače opjume in tudi pristopi k interpretaciji se med seboj bistveno razlikujejo: po tempu, slogu in notranjem izraznem vzgibu kakor tudi po doseženi intenziteti. Če pa ta odlomke poslušamo v sklopu celotne rukoveti, izveni bolj avtentično, bolj prirodno, v kontrastu s celoto skladbe bolj preprosto razumljivo in prepriljivo. Tak vtis je zapustila tudi svojska interpretacija nabrežinskega zbora, čeprav je izvedba bila korektna, vredna glasovno zlitiga in kultiviranega petja.

Revijo je zaključil moški zbor France Bevk iz Šmarji pri Kopru pod vodstvom Mirka Slosarja. Na sporedu je bila Ščekova priredba Londonderry air, Simičeva Podgorski mornarji. Ta zbor je nekako precej boljše pel, bolj ubrano, bolj kompaktno, zaradi tega smo več pričakovali in verjetno tudi organizatorji revije, ki so zbor uvrstili na zadnje mesto in za zaključek revije. Mislim, da bi dirigent, ki je pokazal svojo boljšo stran pri študiju, pripravil in nastop mešanega zbora Obala in zaradi tega najbrž ni imel dovolj časa in možnosti za intenzivnejše delo in prave smarskega zbora, vseeno je moral le nekoliko bolje pripraviti tiste, ki sicer razpolaga z dobrim glasovnim materialom. Potrebno bi v nadaljnjem delu bilo vrniti zboru prejšnjo zvočno zlitost in sonornost, kar ima več poljskih zborov; vsak ga drugače opjume in tudi pristopi k interpretaciji se med seboj bistveno razlikujejo: po tempu, slogu in notranjem izraznem vzgibu kakor tudi po doseženi intenziteti. Če pa ta odlomke poslušamo v sklopu celotne rukoveti, izveni bolj avtentično, bolj prirodno,

Primorsko dramsko gledališče minula sezona in nov program

(Nadaljevanje s 6. strani)

dramatizacije literarnih predlog, ki so zagotovile v načelu enakovredno gledališkemu delanju, kljub temu pa po njegovih besedah pri tem še niso prišli do čistega pojma o gledališki prireditvi. Druga značilnost letošnjega repertoarja je bil zagotovilo tudi podprek na komediji — bile so kar tri. V tem smislu je bil torej repertoar močan, zlasti spričo dejstva, da so v Sloveniji izrazito neugodni pogoji za komedijo in ta ugotovitev torej nasprotuje običajni slovenski repertoarni strukturi. Skozi prerez igranih komedij je bilo moč doseči različnost problemov sodobne komedije, od komedij na klasično temo, preko bulvarskih komedij iz našega sodobnega življenja. Značilnost lanskega repertoarja je bila tudi v tem, da je bil posegel po besedilu na širši jugoslovanski prostor (Hadži, Novak). Tu bi vsekakor kazalo razmiseliti o tem, da naj bi kulturna skupnost Slovenije stimulirala uprizarjanje sodobne jugoslovanske dramatike, ker smo na tem področju dokaj slabo informirani.

Siceršnja gledališka politika PDG pa mora še naprej temeljiti na stališču, da resnično gledališča obstaja v prostoru, v katerem živi, dalje v načrtih skrbi za stalne obiskovalce, istočasno pa mora s svojimi umetniškimi dosežki segati tudi navzven, da bi tako prodrla v širši prostor, kar je seveda mogoče doseči z obsejstanskimi gostovanji. Tako je PDG gostoval v tej sezoni v Ljubljani, Celju in Trstu, že dogovorjena pa je izmenjava z gledališčem «Ivan Zajec» iz Reke, gostovanje v kabaretu «Jazavac» v Zagrebu, medtem ko bo Martin Kačur odpotoval v Varšavo in v Švic (Bern). Če k temu pristojemo še Sterijino pozorje v Novem Sadu in Srečanje malih o drov v Sarajevu, vidimo jasno željo PDG po afirmaciji v najširšem kulturnem prostoru in sočasnje s širšo publiko in kritiko v republiki in zunaj nje.

Repertoar za novo sezono 1978-79 je umetniški kolegij pripravil zelo intenzivno in skrbno kar cele tri mesece. Vsekakor je dober samo tisti repertoar, ki ga sprejmeta za svoja tako ansambel kot gledalič.

O načelnih izhodiščih za novi repertoar je Povše dejal, da so bili to pot postavljeni umetniški kriteriji v prvi plan bolj kot kdajkoli doslej v PDG. Vseh 4000 stalnih obiskovalcev v občini potrebuje vsekakor korak naprej v novogoriških gledaliških hotelih. Tako faza formiranja gledalcev nekako mineva in bi se danje podaljšanje repertoarne politike vsekakor vplivalo na kvaliteto. Zato je potrebno iti z večjo prodornostjo korak dalje.

Vendar pa še vedno ostaja temeljna misel, da gledališče, ko gre zavestno naprej v estetskih pogledih, ne zapuša prostora, v katerem živi, ker nikakor ne želi prekiniti s trudom vzpostavljene dialoga z gledalci. Želja in hojenje gledališča v tem trenutku je samo v tem, da bi šlo v smeri večje gledališkosti. V tem smislu je letos tudi prvič predvidena tako imenovana študijska predstava, ki pa bo prav tako sodila v letos prvič sklenjeni repertoarni program in sketi predstav v sezoni.

Ko je ob koncu Povše govoril o novem repertoarju, je dejal, da bodo novo sezono odprli z uprizoritvijo «Stricka Vanjca» A. P. Čehova. Šele sedaj, tako sodijo v PDG, je gledališče tudi dozorlo za uprizoritve tega, navidez klasičnega, a še vedno tako modernega in zahtevnega gledališkega dela, pri čemer upajo, da bodo zagotovo našli nešablonsko uprizoritev tega dela. Z vajami zanj bodo začeli že 9. maja in sicer s študijskimi vajami, na katerih nameravajo igratce, podrobneje seznaniti s Čehovom samim in njegovo dramaturgijo. Druga premiera naj bi bila komedija neznanega dubrovniškega avtorja «Ljubimci», medtem ko bo tretje delo že po tradiciji namenjeno mladini in sicer igra Svetlane Makarovič «Sapramiška». Prvič bodo na slovenskem odru kot četrto premiero uprizorili delo sodobnega jugoslovanskega pisca bele polti «Tisoc», ki naj bi bila eksperimentalna predstava in bo skušala raziskovati odnos med knezom (oblastjo) in podložniki. Peta premiera bo pri nas že uprizorjeno delo Vladimirja Majakovskega «Velika žetva», ki bo zagotovo nudila številne in izrazne možnosti PDG. Zadnja premiera naj bi bila domače delo Frančka Rudolfa «Veronika», medtem ko imajo v rezervi na repertoarju še dve deli: manj znano delo Bertholda Brechta «Propad» Goletha Johanna Faterja in delo Leola Bellonova «Zenske ponedelja», gledališko delo, ki je 1978. leto prejelo v Franciji Ibsenovo nagrado. Režije prihodnjega repertoarja pa nameravajo zautori režiserji Emilu Aberšku, Jožetu Babiču, Alešu Janu, Janezu Povšetu, Iztoku Torjuju in Marju Uršiču, smo izvedeli ob koncu tiskovne konference.

Zdaj pa še nekaj besed o zadnji letošnji premieri. Delo Novaka Nožka «Gugalnik» je prvič sploh tekočo opredelili, kaj naj bi sploh bilo, ker je tako izrazilo slabokrvno, nedramatično in sicer nevzdržljivo, da bi ga težko označili celo za skeč. Čeprav je Novak Nožek znan kot humorist in pisec beograjske televizijske serije «Gugalnik» v hiši, je vendar s tem svojim pisanjem dokazal, da za oder le ni moglo tako pisati kot za televizijsko serijo, ki jo pač piše za natančno določene igralce, ki v seriji dodajajo še marsikaj svojega in improvizirajo iz tedna v teden. V televizijski seriji lahko iz banalnega, nepomembnega dogodka ali situacije ustvariš določeno vzdušje na malem ekranu, na odru pa je to še zdaleč premalo. Na domislici, da moč zamenja ženo v njeni kunkciji matere in gosposdine, Novak Nožek ni znal zgraditi nobenega dramskega konflikta, ni znal najti niti osnovne zgodbe, ki naj bi povezovala dramsko — humoristično nit «Gugalnika», pa tudi dialogi, ki morda v srbohrvaščini zvene bolj učinkovito in pogovorno, so v slovenskem prevodu izgubili svojo sočnost in neposrednost, da o osnovnem problemu, ženski emancipaciji, sploh ne govorimo. To površnost, nepovezanost, zatikajoče se tkivo, ki so tudi videli zlasti v prvem dejanju, tudi igralcem nikakor ni šlo in ni šlo od rok, je žal izzvenelo popolnoma v prazno in plehko in samo škoda je napora celotnega igralskega kolektiva z režiserjem Alešem Janom na čelu ter vseh ostalih sodelujočih, da nas je zadnja premiera v PDG razočarala, pustila nezadovoljene, pri

PO SLEDОВИH NARODNOOSVOBODILNE EPOPEJE

Tržaški aktivisti OF in mladinci na obisku v herojskih krajih Bosne

Plastična pripoved o neuspelem nemškem desantu na Drvar - Navdušujoč sprejem mladine

Bivši aktivisti osvobodilnega gibanja iz Trsta in okolice so preteklo nedeljo odšli na tridnevni izlet v Bosno, da bi si ogledali kraje, ki so povezani z najslavnejšimi stranmi narodno-osvobodilnega boja jugoslovanskih narodov. Želeli so si ogledati mesto, ki je s svojo neizmerno hrabrostjo dokazalo, da je vredno velikega odlikovanja, ki ga je prejelo, ko so ga razglasili za mesto heroja. Poleg tega pa so aktivisti hoteli videti tudi kraj, kjer je bila ustanovljena jugoslovanska država v obliki, ki jo ima danes.

Ker nas je čakala dolga pot, smo morali oditi iz Trsta zelo zgodaj. Kljub tako zgodnji uri, smo bili ob šestih že vsi pri avtobusu in le nekaj minut zatem je naš vodnik Gigi «velut pogotni» naš avtobus. Vreme je bilo lepo, zato smo upali, da bo tako tudi ostalo.

Letošnji izlet tržaških aktivistov pa je imel še drugo posebnost in lahko rečem, tudi še drugačen pomen. Aktivistom se je namreč pridružil še trinajst mladincev, ki so na pobudo mladinskega odseka pri SKGZ želeli navezati stike z mladino iz Bosne. Nekoliko smo mislili, da se bo z navzočnostjo tako mladih sopotnikov, s katerimi naj bi preživeli kar tri dni, naše razpoloženje pozitivno, da se bo takale mlada injekcija poznala v večji živahnosti, vedrosti ali pa celo razposajenosti.

Naš vodnik Gigi se je zelo dobro pripravil za svojo nalogo. Sprti nas je seznanjal z zanimivostmi krajev, mimo katerih smo se peljali, omenjal je krhveje namistovitosti, in ni nikjer pozabil navesti bojev, ki so med narodno-osvobodilno borbo divjali v teh krajih.

Pot nas je vodila skozi Brkine, ki so dali nemalo škrova za svobodo. Ko smo se peljali skozi Reko, nas je Gigi spomnil na d'Annunziovo podvig leta 1920, da je izsilil priključitev Reke k Italiji.

Naš avtobus je krenil po jadranski magistrali pod varno in spretno roko našega prijaznega soferja Ljoteta Kaudiča, mimo Bakarškega zaliva, kjer smo videli tipično mestce Bakar, stisnjeno na pobočju zaliva in nad katerim se vzhajuje Kaštel. To je močeno graditvi, ki so ga sezidali Francozi. V Bakru je ladjedelnica za popravilo manjših ladij, pristanišče za razsutu tovar in odtod je speljan prvi jugoslovanski naftovod Bakar - Sisak.

Kmalu za Bakrom smo ugledali Kraljevico, ki se je razvila v cvetoče pristanišče in ladjedelnico, kjer je tudi kopališče in sanatorij za kostno jetiko. Gledali smo tudi otok Krk, ta največji jugoslovanski otok na Jadranu, na katerem je reško letališče. Krk je povezan s kopnim s trajektom, sedaj pa gradijo most, kar bo zelo pospešilo in olajšalo osebnih in tovarnih promet z otokom.

Prvi postanek smo imeli v Senju. To dalmatinsko mestec je znano zlasti po uskokih. Ljudje povečini menijo, da ime uskokov pomeni gusarji. Pa ni res tak. Uskoki so bili srbski in hrvaški prebivalci, ki so pribežali pred Turki iz svojih domačih krajev ter so se zatekli na ozemlje, pod avstrijsko ali beneško nadoblastjo. Tukaj so jih sicer sprejeli, vendar so morali biti na voljo za obrambo pred napadalci. To je pred Turki. Za to so jih tudi plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih pijač in opekarn. V Otočcu je bil leta 1943 prvi del ustanove skupščine ZAVNOH. 26. aprila 1941 so Nemci in ustaši spremenili mesto v svojo najmočnejšo garnizijo v Liki, a aprila 1943 ga je osvobodila partizanska brigada in vse do februarja 1944, ko so ga ponovno zasedli Nemci, je bil Otočac važno politično in vojaško središče hrvaške osvobodilne borbe. V tem mestecu je bila tudi prva partizanska gimnazija.

Ustavili smo se na Plitvičkih jezerih, kjer smo kosili. Med Malo Kapelo in Ličko Plesivico se je nanizalo šestnajst jezer, ki se med seboj povezujejo s slapovi in slapovci, kar nudi človeku nedopovedljiv užitek. Izredno doživljaj so bučni slapovi in mirna površina jezer in jezerce, skritih med bujnim zelenjem. D. bi ohranili vso to lepoto nedotaknjeno, so Plitvička jezera razglasili za nacionalni park. Ta park obiskujejo poleti in tudi pozimi domači in tuji turisti.

Po kosilu smo nadaljevali pot proti Drvarju. Čeprav je bilo oblačno, ni deževalo. Zato smo bili kar dobro razpoloženi. Z zanimanjem smo opazili pokrajino ob cestah, vasi, mimo katerih smo se vozili. Sicer je bila nedelja, pa smo vendar videli kmete, ki so orali.

Pri vasi Vaganac smo zapustili Hrvaško in bili smo v Bosni. Za nas je vsekakor zanimivo, ker se je to kazalo na vsem, kar je moč videti iz avtobusa. Na naši ljudi, zlasti žensk, ki je popolnoma drugačna kot pri nas, ali pa na hišah, plačevali. Uskokji so bili torej takrat edina obrambna moč nekaterih mest ob obali in v zaledju pred turškimi napadalci. Res pa je tudi, da so včasih napadali tudi beneške trgovske ladje, ki so prevalele turško blago po Jadranu.

Iz Senja smo krenili navzgor proti Liki na območje Velike in Male Kapele, ki sta znani iz filma Kapelski kresovi, v katerem je prikazana borba tamkajšnjih partizanov z italijanskimi okupatorji.

Prvi večji kraj na naši poti po Liki je bil Otočac. To je lepo mestce, ki ima celo srednje ekonomsko slobo. Precej je razvita tudi industrija in imajo tam tovarno pohištva, usnenih izdelkov, trikotaje alkoholnih in brezalkoholnih p

PROBLEMI IN TEŽAVE KONZULTE ZA ZAHODNI KRAS

Centralna birokracija ne spoštuje decentralizacije krajevnih uprave

V sami konzultu pa vlada demokratični in konstruktivni duh v obravnavanju in reševanju krajevnih vprašanj

Razgovor s predstavniki rajonske konzulte za zahodni Kras smo dolgo odlagali, ker smo čakali na okrevanje njenega prizadevanja in priljubljenega predsednika Italo Faggina, ki se je bil že davno priselil na Prosek, se udomačil, pričel govorice domačinov in postal med njimi priljubljen kot delavni obrtnik, priljubljen družabnik in občutljiv družbeni delavec. Žal se naše upanje ni moglo uresničiti, ker mu bolezen ni prizanesla, in smo na srečanju z drugimi člani sosveta mogli le obuditi spomin na njegovo zasluženo delo v korist prebivalstva konzulte, kot tudi na prav tako nesrečno umrlega njegovega predhodnika, profesorja Naita.

Povzgojili smo se tako z vrsticami dolžnosti predsednika Zaccagnia, z demokratičnim Norbodom, komunisti Kodričem, Gherlanjevo in Tencetovo, socialistom Čukom in predstavnikom Slovenske skupnosti Sedmakom. Kratak obroč petletnega delovanja konzulte nam je bil zelo zanimiv.

SESTAVA
RAJONSKE KONZULTE

PRESEDNIK
Italo Faggin
(KPI, pred kratkim preminil)

VRŠILEC DOLŽNOSTI
PRESEDNIKA
Pellegrino Zaccagnia (KD)

SVETOVALCI:
Walter Bradas
Nicolò Norbedo
Oreste Furlanich
Delio Tamaro
(za kršćansko demokracijo)
Roberto Sangermano
(za PSDI)
Milan Čuk
(za socialistično stranko)
Marij Sedmak
(za Slovensko skupnost)
Joško Ferlan
Vita Mennucci Gherlan
Rosa Gialotti Bertozzo
Nevia Bogatec Tence
Ravel Kodrič
(za komunistično partijo)
Felice Francesc
(za MSI)

Petim »veto«:cem je zapadel mandat zaradi ponavljajoče se odsotnosti s sej.

zulte nam je najprej podal Zaccagnia, ki je v aktivno prišlo 160 sestankov sosveta, 6 javnih skupščin, konstruktivno sodelovanje med člani ne glede na strankarsko pripadnost, dobre odnose s krajevnimi športnimi, prosvetnimi in družbenimi organizacijami ter se posebej omenil odsotnost trenj ali »ljubosumja« med slovenskim in italijanskim prebivalstvom. V pasivo pa je vključil malo zadoščanja, ki so ga bili člani konzulte deležni pri svojem delu, saj se

razen asfaltiranja tako imenovane ceste »Vicentine« oziroma Ulice S. Nazario, nekaj izboljšane javne prevozne službe in dveh telefonskih govornic ne morejo pohvaliti s kakšnim posebnim uspehom njihovih prizadevanj pri javnih, zlasti občinskih oblasteh.

Kodrič je dodal, da so nekateri občinski uradi naravnost sabotali njihove napore, odnos občinske uprave pa da je bil instrumentalen in demagoški, v nasprotju z rastočo enotnostjo med člani konzulte in med samim prebivalstvom, ki se je pokazalo tudi na ljudski skupščini po ugrabitvi predsednika Mora. Čuk je pristavil, da je sam župan priznal pomanjkljivost v odnosih med konzultami in občino, saj del birokracije nedejstno spusti v roke in ne mara novih nalog. Tudi Sedmak je dejal, da so se čutili večkrat kot med tnalom in nakovalom, zaradi česar so se nekateri prepustili obupu in opustili delo v sosvetu. Vsi so si pa bili soglasni, da se je slab odnos med konzulto in občino zrcalil tudi na odnos s prebivalstvom, ki je nezadovoljstvo prenesel na konzulto, ki je ni pravilno pojmoval kot zaveznika.

Ko je pogovor prešel na obstoječe javne strukture in storitve je prišlo na dan mnogo več razlogov za nezadovoljstvo kot p. za pohvalo. Res je sicer (Norbodo), da so se s prehodom od ACEGAT na medobčinski konzorcij javni prevozi nekaj izboljšali, prav tako pa je res, da to velja le za povezovalno križnico in Proseka s središčem mesta. Slabe so zveze med zahodnim in vzhodnim Krasom, niso se upoštevali predloga po progi, ki naj bi skrajšala pot iz Proseka v središče prek Opčin in Bazovice, povezovala z delovnimi mesti na industrijskem področju kjer je uslužbenih 400 do 600 prebivalcev s Krasa. Tencetova je posebej opozorila na to, da pet let prej zahtevalo po postavitvi avtobusnih črtnic, medtem ko so jih takoj postavili pri novem naselju Altura. Če bi občina vsaj priskrbel material, bi prevzela konzulta skrb za njih postavitve.

Glede šolskih struktur ni posebnih problemov, pomanjkljivosti so pač podobne v vseh rajonih. Slabše je z ambulatorijem in pediatrično posvetovalnico, ki ju je Gherlanjeva označila za nedostojna, čuk je pristavil, da voda prvirje iz tal. Zaccagnia pa dodal, da je za otroškim vrtcem odlagalše odpadnega materiala, v katerem se je razpasla golazen. Treba bi bilo za to preurediti ta prostor v vrt ali parkirišče. Za zdravniški ambulatorij je sicer prostor v šoli nasproti, ni pa opreme. Kodrič je označil psihopedagoško službo, ki jo je uvedla občina, kot demagoško, saj ji streže nezadostno osebje. Socialna asistentka obiskuje Prosek in križ izmenično po trikrat tedensko, za umsko zdravje skrbi center iz Nabežine. Pose-

ben problem so greznice, oziroma pomanjkanje greznice mreže, ki predstavljajo resno nevarnost za zdravje ljudi in za onesnaževanje okolja. Sedmak je zatrdil, da bi bilo treba vsaj postopoma priključiti tudi krasna naselja mestenskem omrežju. Tudi pri kulturnih in športnih strukturah ima prebivalstvo le to, kar si je samo prigaralo, brez nobene javne, oziroma občinske pomoči. Že dolgo obljubljajo stališča za nogometno igrišče v Križu, ni odgovora na zahtevo po ureditvi javne knjižnice v bivši karabinjerski vojašnici na Proseku, ni pokritih dvoran, tako da morajo celo odlagati uradne tekme. Začeli so misliti na ureditev športne dvorane v prostorih za družne gostilne na Kontovelu, toda da take objekte bi morala skrbeti občina, kot dela v mestu za rekreacije, Kodrič in Zaccagnia sta poudarila, da so v begunskih naseljih v Križu in Proseku neuporabljivi prostori bivših otroških vrtcev. Ustanove za begunce, ki sta prešla v upravno občino. Toda namesto, da vovzjo tja otroke iz mesta, bi morali postaviti te prostore na razpolago krajevemu prebivalstvu, saj bi v njih lahko uredili tudi telovadnico.

Na vprašanje o vlogi, ki jo je morebiti že ali bi jo mogla rajonska konzulta vrtiti pri boljsem medsebojnem spoznavanju in sodelovanju med slovenskim in italijanskim prebivalstvom, so nam svetlovalci odgovorili, da se je ustvarilo med obema narodnostima prijateljsko sožitje, tudi po zaslugi delovanja konzulte, ki je s sestrskimi in skupščinskimi pripomočki seznanjanju s specifičnimi problemi enih in drugih. Za primer so navedli zadnjo množično skupščino proti terorizmu.

Navzlic dolocnim razočaranjem, ki so jih doživeli pri svojih prizadevanjih, so predstavniki rajonskega sosveta vendar optimisti. V kratkem bodo v rajski svet neposredno izvoljeni, kar jim bo dalo večji vpliv in pomembnejšo vlogo, saj bodo prevzeli tudi nekatere izvršilne naloge pri vprašanih, ki zadevajo krajevno skupnost. Potrebno bo pa, da občina prilagodi svoje urade, da bodo dejansko mogli služiti konzultam, kar bo tudi potrebno večje razumevanje za žrtvovanje svetovalec, ki je bilo doslej v njihovo izključno breme, tako glede vloženega časa, ki so ga morali mnogokrat odtegovati poklicnemu delu, kot glede materialnih stroškov, ki jim jih nihče ni povrnil. Toda dosedanja izkušnje »bile le pozitivne, zlasti glede ustvarjenega sodelovanja in enotnosti, ki so jo gradili pri stvarnih problemih. Zato so ob slovesu izrazili upanje, da se bo tak konstruktivni duh prenesel tudi v obnovljeni občinski svet.

LUCIAN VOLK

OB NAČRTOVANJU VELIKIH CESTNIH POVEZAV

Skrb slovenske narodnostne skupnosti ob novih posegih po njenem teritoriju

Žalostne izkušnje iz preteklosti - Razprava v gospodarskem odboru SKGZ

Vsaka sprememba, ki se izvrši na ozemlju, kjer živi slovenska narodnostna skupnost v zamejstvu, je naravno vzrok zaskrbljenosti zanj kot celoto, za njene organizacije in za njene člane.

Običajno na žalost ni slovenski narodnostni skupnosti kot tak, oziroma njenim predstavniškim organizacijam dano, da bi mogla kot najbolj prizadeta, izraziti svoje potrebe in prispevati k odločitvam že v začetni fazi vsakega novega načrta o uporabi ozemlja. Tako je bilo tudi v načrtu za ureditev velikih cestnih povezav, o katerem je v teh dneh razpravljal gospodarski odbor, skupaj z urbanistično komisijo, Slovenske kulturno - gospodarske zveze.

Tržaška občina je bila že pred nekaj leti izdelala posebno varianto regulacijskega načrta, ki je začela pokriti cestni infrastrukturo, ki naj poveže mesto in luko z državami in mednarodnim cestnim omrežjem. Dežela uprava je varianto vključila v splošni urbanistični načrt in je naročila specializirano podjetje izdelavo predhodnih študij, načelnega in izvršilnega načrta. Glede na velike investicije, ki so potrebne za izvršitev tako obsežnih del, bi verjetno ostali načrti dolgo na papirju, da ni bil sklenjen omisski sporazum, na podlagi katerega je vlada nakazala s pooblaščenima odlokom skoraj 200 milijard za prometno infrastrukturo.

Sedaj se naravno deželni upravi mudi, da se načrti čimprej odobrijo in dodelijo dela, ker se med drugim naložbe sprico inflacije dejansko zmanjšujejo. Podjetje, ki so mu načrte poverili, je pravčasno predložilo deželni upravi in poseben posvetovalni komisiji, sestavljeni iz predstavnikov občin, pokrajnikov, gospodarske skupnosti in strokovnjakov, najprej konec lanskega leta preliminarno študije ti, izbirno med več možnimi različnimi trasami nove avtoceste, nato konec marca še načrten načrt za odsek, ki naj bi povezal avtocesto pri Mošencah prek Opčin s Fernetiči in pod Padričami, z odcepom proti sedmemu porolu v luki.

Načrt predvideva zgraditve avtoceste, široke 26,5 m, ki naj bi v začetku imela 2 vozna in en pas za ustavljanje za vsako smer vožnje, pozneje pa tri vozne pasove v obeh smereh z občasnim prostorom za ustavljanje. Potekala naj bi od Sesijskega do Proseka po trasi sedanje »trbiške« ceste, obšla Opčine z nekakim »zvonom«, od katerega bi se odcepil odsek proti Fernetičem (s krivuljo vzhodno od vasi, da jim omogočijo »araven razvoj«), nakar bi se zahodno od Trebež povelila k omenjeni hitri cesti in tekla vzporedno (na južni strani) z njo do priključka k vpadnici za luko. Razširitev »trbiške« ceste v avtostrado je predvidena proti morskim stranem, robove bodo zavzavali s mrežo, kot na vseh avtocestah bo prepovedan promet počasnim vozilom, predvidena je vrsta podvozov, ki naj bi omogočili prehod tako »na manjše ceste kot na poljske poti. Načrt predvideva ohranitev sedanje »trbiške« hitre ceste od Proseka prek openskega križišča do Padrič.

Avtocestna vozlišča naj bi bila 3: pri Božjem polju med Gabrovcem in Prosekom, za povezovalno

pokrajinsko cesto in pozneje morebiti z barkovlansko vpadnico (ki za sedaj ni v načrtu, ker ni zanj »denarja«), čezvorno od Opčin, za zvezo s Fernetiči in pod Padričami, za povezovalno s hitro cesto k 7. pololu. Odcepi, ki naj povežejo avtocesto z manjšim cestnim omrežjem, pa naj bi bili: že obstoječi v Sesijski, med Nabežino in Križem, med Prosekom in Opčinami, Pri Trebež in ob vozlišču pod Padričami. Glede na popolno javno finansiranje del naj bi voznika po avtocesti bila brezplačna.

Sprico obsežnosti predvidenih del in vpliva njih učinkov na narodnostno ozemlje ter žalostnih izkušenj iz preteklosti, je torej popolnoma upravičena skrb, ki jo je gospodarski odbor SKGZ posvetil temu vprašanju. Gre po eni strani za zaščito zakonitih koristi posameznikov, tako glede na skrajno ome-

Uspeh gojencev šole GM in ansambla »Miramar«

V dneh od 19. do 25. aprila je bil v Stresi »Drugi mednarodni glasbeni tečaj za mlade«. Pravilnik je predvideval nastop pianistov, harmonikarjev, kitaristov, klarinetistov, oboistov in fagotistov. Tečaj je predstavljaval pomembno kulturo in socialno manifestacijo tako zaradi propagiranja glasbe med mladino, kot zaradi izredno številne udeležbe, saj se je nanj letos prijavilo več kot 350 tekmovalcev iz Italije, Jugoslavije, Francije, Belgije, Češke, Slovaške, Švice, Nemčije in Avstralije. Pomen tečaja pa so podčrtali tudi ugledni člani žirije, v kateri so bili med drugimi Marcello Abbado, Roger Reynard (Francija), Anita Porritt, Bruno Martini, Cesare Lutzenberger, Maria Faggi, Angelo Giliardi, Santo Capriano, Lucia Pennarola, Nomi Gobbi in drugi.

Med nastopajočimi je bila tudi tržaška skupina pianistov in harmonikarjev, med katerimi številni gojenci: glasbene šole Glasbene matice in člani ansambla »Miramar«. Naši mladi glasbeniki so dosegli znatne uspehe, saj so se

v kategorijah, v katerih so nastopali, uvrstili med prvimi: Federico Monti (gojencev prof. Mojce Šiškoč) — klavir, Albert Zanič, Stefan Bembi, Aleksander Beltrami, Andrej Kalc in Ivan Milič — harmonika. K njim je treba dodati še druge gojence GM, ki so nastopili kot člani ansambla »Miramar«: Igor Brana, Zoran Lupinc, Darij Milič, Andrej Hrovatič, Maurizio Laurenci, Jordan Rebuta, Marko Piščanc, Pavel Kalc, Rudi Purič, Rado Milič in Boris Doliani.

Mlade harmonikarje so skozi leta neprekinjeno čela pripravili učitelji E. Zajec, D. Kante in L. Kočvar, katerim gre zasluga tudi za uspeh naših mladincev v Stresi. Rezultati ne dokazujejo samo dobre priprave, marveč tudi velike možnosti, ki jih nudi harmonika, s svojimi zvočnimi in interpretacijskimi možnostmi za dovolj širok razpon. Umetniški zahtev in premaguje predsojdek, da lahko odraža le ljudsko, kmečko melodiko.

ELIANA ZAJEC

POBUDE V OKVIRU ZGONIŠKE OBČINE

V Samatorci pričeli z delom za postavitev spomenika NOB

Pri Briških bodo v spomin na padle v NOB zgradili spomenik, bo za potrebe vaše skupnosti, v Repnici pa spomenik

Kot vsako leto, bo jutri zgoniška občinska uprava položila vence k vsem spomenikom padlim v NOB na območju zgoniške občine, in sicer na prosekli postaji, na prostem pokopališču, v Gabrovcu, na pokopališču v Samatorci, v Salezu in v Zgoniku.

Ko te dni proslavljamo 33-letnico osvoboditve izpod nacističnega jarma, je primerno, da analiziramo, v kakšni fazi so akcije za postavitev partizanskih obeležij v preostalih vaseh zgoniške občine, ki so dale svoj krvni davek v NOB. Pred tremi leti so bili formalno ustanovljeni pripravljalni odbori v Briških, Repnici in Samatorci z namenom, da uredijo vse potrebno za postavitev spomenikov padlim.

Celoten postopek je najbolj napredoval v Samatorci, kjer so že pričeli z gradnjo spomenika. Kot nam je povedal predsednik pripravljalnega odbora Pepi Grušen, imajo že projekt in so v repnaborskem kamnolomu nabavili marmornato skalo, iz katere izurjen kamnosek že izdeluje obeležje. Dosele je bilo že precej delovnih akcij za postavitev kamnitih postavk in čeprav odziv vaščanov ni bil ravno polnoštevilen, pa dela dobro napredujejo in načrtujejo otvoritev spomenika že letos jeseni, kolikor ne bi prišlo do nepredvidenih zaprek. Kar se finančne plati tiče, je v blagajni že nekaj denarja od prostovoljnih prispevkov in od čistega izkupička lanske letošnje vaške pisne prireditve. Vsekakor pa bodo morali še izvesti nabiralno akcijo po vasi za

kritje stroškov partizanskega obeležja šestim vaščanom iz Samatorce, ki so darovali svoja lčenja v boju za svobodo.

Pri Briških je pripravljala odbor, kot nam je pojasnil predsednik Albin Hrovatin, na osnovi akcije med krajevnim prebivalstvom sprejel sklep, da v spomin na padle vaščane zgradijo manjši spomenik, ki bi služil za vaše sestanke in sploh za popestritev družbenopolitičnega življenja v vasi. Izbrali so tudi lokacijo za to spomenik, vendar pa je prišlo do nekaj čakanjih težav v zvezi z razpisom za izdelavo spomenika. Popoln zastoj celotnega postopka Upati je, da bo čimprej prišlo do razčiščenja in da bodo lahko pričeli z deli, za kar so se zbirali nekaj denarnih sredstev.

Predsednik pripravljalnega odbora v Repnici Mario Milič nam je povedal, da so se odločili za postavitev spomenika na trgu, središču vasi. Naročili so projekt, ki pa ni bil še izdelan. Tudi pri načrtih sredstev so doslej zbrali bolj malo. Vsekakor je važno, da ta pobuda ne zamre in da se vspeši postopek za postavitev spomenika sedmim vaškim žrtvam.

čitajte
PRIMORSKI
DNEVNIK

ZALOŽNIŠKO GRAFIČNO PODJETJE

primorski tisk

n. sol. o. — KOPER

TOZDA ZALOŽBA n. sub. o.
s poslovalnicami v Kopru, Izoli,
Portorožu, Bernardinu, Piranu,
Sežani, Ilirski Bistrici, Postojni,
Pivki, Desklah pri Kanalu, Vrhniki in enoto Biro servis

TOZD TISKARNA JADRAN

n. sub. o.

TOZD PROPAGANDA KOPER

n. sub. o.

Ljubljanska banka

splošna banka koper

Nadaljevanje dolgoletnih izkušenj

Ljubljanske banke Koper in Kreditne banke Koper

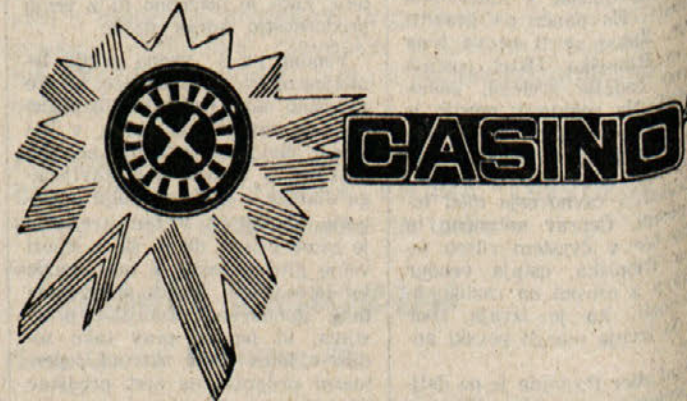
v vseh poslih s prebivalstvom

Splošna banka Koper

ki ob prazniku dela želi vsem svojim
varčevalcem, deponentom in poslovnim
partnerjem obilo uspehov pri delu

TOZD
Adria AnkananTOZD
Turizem AvditorijTOZD
Grand Hotel
MetropolTOZD
Hoteli PalaceTOZD Pralnica
in čistilnica LucijaTURISTIČNO
HOTELSKO PODJETJE
PORTOROŽ

TOZD

Z OBISKA V TRŽAŠKEM IN GORIŠKEM DOMU

V naših dijaških domovih je življenje demokratično in odprto novim pogledom

«Prostovoljna učna ura» za višješolce, toda le pogojno - Vse možnosti za izvenšolsko udejstvovanje

Ko sem se v preteklih dneh z izrecnim namenom, da napišem nekaj o življenju v tržaškem slovenskem dijaškem domu, povzela po še kar strni stranski uličici, stisnjeni med visoko zidavo, do postolja, sem zagledala najprej ravnatelj Edvina Švaba, ki mi je takoj povedal, da sem naletela na slab dan, kajti večina gojencev se je odpravila domov ali po mestu. V toku je bil namreč seminar za slovenske šolnike. Nekateri gojenci so se ga tudi udeležili in mi zapuščali, da je bil kar zanimiv. Voličajno se med vrstniki ne lažemo.

Najprej nekoliko zgodovine. Dijaški dom v Trstu so odprli takoj po končani vojni in prvo leto je delovala le menza. V šolskem letu 1945-47 se je preselil v Ul. Buonarroti. Ustanovila ga je Dijaška matca, ki je delovala še pred prvo svetovno vojno in ki je bila leta 1927 ukinjena, kot vse takratne slovenske organizacije in društva. V prvih povojnih letih, ko so na Tržaškem in Goriškem ponovno začele delovati slovenske šole, je Dijaški dom omogočal slovenski mladini v podeželju, da je prišla študirat v mesto, ker bi sicer takratne šole bile povezave z mestom pri krajske za študij na višji šoli maršalkatega zmožnega študenta. Zmogli so doma v Ul. Buonarroti je bilo do 150 gojencev, ki so prihajali s Krasa, celo iz Ilirske Bistrice, Kozine, Divace, Kopra in drugih krajev. Po začrtani meji med conama A in B Tržaškega ozemlja, so ostali tu le tisti iz cone A. Zaradi pomanjkanja nekaterih višjih šol, kot Trgoveške akademije, so delno prihajali tudi z Goriškega, nekaj pa jih je bilo tudi iz Benetke Slovenije. V teh 30 letih je šlo skozi prostore Dijaškega doma nad 1800 dijakov in študentov.

Leta 1960 se je Dijaški dom preselil v nove prostore v Ul. Glinarjevi, kjer so še sedaj. V prvih letih je ravnateljstvo sprejemalo gojence s polno paro, od 100 do 120 gojencev, in postopno je moralo priti do selekcije, zaradi česar je število gojencev iz leta v leto padalo. Sedaj jih je okrog 75 in skoraj vsi, predvsem višješolci, so tu le zato, ker jim pač v domu uga, ker imajo družbo, v kateri se prostostjo, ker imajo boljše pogoje za učenje kot doma, ker imajo na razpolago vzgojitelja, ki jim pri študiju in pri drugih dejavnostih vsestransko pomaga.

V Domu sem že nekaj let, je povedal Legiša Natalino iz šivnega, študent drugega razreda trgovske akademije. «Prvo leto sem prišel takorekoč prisiljeno, ker so tako teželi moji domovi. Sedaj me silijo, naj se vrnem domov, a se mi zdi nesmiselno, da bi zgubil dragoceni čas v vlaku. Sicer pa se v domu počutim odlično in sploh ne mislim zapustiti družbe, ki sem si jo tu v teh letih ustvaril».

Dijaški dom ni odprt le učenju in šoli, ampak mladinski dejavnosti nasploh. Tu je nastala folklorna skupina «Stu ledi», tu je nastal mladinski krožek, tu je med šolskim letom na sporedu več družabnih večerov, raznih prireditev, vsakoletni pustni ples, tradicionalni domski dan, zaključni večer, izleti, ekskurzije, stiki z ostalimi domovi in z mladino tu in z onkraj meje.

Pred šestimi leti so po dogovoru sklenili, da bodo sprejeli v dijaški dom tudi osnovnošolce iz mesta in take otroke, s katerimi se morajo ukvarjati socialne delavke in ki nujno potrebujejo popolno socialno oskrbo. Med te naj bi spadali vedensko moteni, ali taki, ki so potrebni nesebne strokovne pomoči v vzgojnem oziru.

Dom je v bistvu velika družina, v kateri medsebojni odnosi slonijo na sodelovanju in na dogovarjanju. Pristop vzgojiteljev do gojencev je demokratičen, to pa še ne pomeni, da vlada anarhija ali nered. Vse življenje v domu se odvija predvsem po načelu dogovarjanja, kar pomeni, da morata pri konkretnih primerih obe stranki nekoliko popustiti, da se soglasno doseže tista stopnja razumevanja, ki je nujno potrebna za homogeno počutje.

Letos so v tržaškem dijaškem domu prvič uvedli tako imenovano «prostovoljno učno uro» za višješolce, kar pomeni, da niso povzročeni obvezni učni uri «od-dos», ko so bili gojenci prisiljeni ostati v domu od 15. do 18.30 ne glede na to, ali so bili nerazpoloženi ali da so morda imeli druge obveznosti. S to metodo učenja ima gojence višje šole v bistvu iste pogoje, kot jih ima doma. Uči se kadar sam hoče, ko pač vidi, da je za študij najboljše razpoložen in ga ne zadržujejo druge obveznosti. Medtem gre lahko na trening ali s prijatelji, lahko posluša glasbo, počiva, morda spada med tiste, ki se boje učijo v večernih urah, ko je mir, kot je v popoldanskih. To do lani v dijaškem domu ni bilo mogoče.

Kljub temu, da je obvezni urnik veljal brez izjeme za vse gojence, so si višješolci lahko poiskali primeren prostor, kjer so posamezno ali v skupinah obdelovali učno snov. Zaradi tega so jim morali vzgojitelji slediti učilnice in spalno sobo, o čem tu v jedilnico ali sprejemnico, spomlad pa celo na vrt ali teraso.

«Nikoli se nisem zaradi tega pritoževala», je potrdila vzgojiteljica Sonja Pečar. «Nasprotno, strinjam se, da si vsak dijak najde sebi primeren prostor, in jaz jim rade volje sledim. Mislim tudi, da sem v teh letih dosegla z gojenci dijaškega doma neko konstantno stopnjo razumevanja, ne zato ker bi jim vse dopuščala, ampak zato, ker se o vsem najprej pomenimo in nato skupaj rešujemo».

Delovanje v tržaškem dijaškem domu je v nenehnem preizkušanju. Vsako leto pride do kakšne nove izkušnje. Letos se je «prostovoljna učna ura» še kar dobro obnesla, čeprav so po prvem trimesečju nekaterim gojencem odvzeli pravico do svoje prosti čas smotno upravljati. Seveda je idealno tekati sem ter tja, na treninge, s prijatelji, na predavanja, v kino in na vse, kar gojenci želijo, a če je dijak v dijaškem domu in študira, je njegova prva dolžnost, da dosega v šoli pozitiven uspeh.

«S tem, ko smo uvedli prosto učno uro», je povedal Edvin Švab, ravnatelj tržaškega dijaškega doma, «dokazujemo našo pozornost do

vseh tistih dejavnosti, ki so izven šole, kar se mi zdi nujno, ker je izvenšolska dejavnost integralni del življenja vsakogar, ki študira. Seveda velja to le za tiste, ki se zavedajo odgovornosti in važnosti, ki jo ima tako vsestransko angaziranje».

Program dela in načrte za bodoče delovanje predlaga skupina gojencev, ki je povezana v domsko skupnost. Da postane predlog dokončen, je potrebno, da ga obravnavajo tako vzgojitelji in ravnatelj kot gojenci sami. Bistvo je v tem: vsi se v tržaškem domu trudijo, da bi dosegli skupen jezik in delovali tako, da bi bilo najboljše za vse.

Kako pa poteka življenje v goriškem dijaškem domu? Kateri so njegovi največji problemi? Kateri težave se najpogosteje porajajo? Kako se počutijo gojenci? Kakšen je odnos do vzgojiteljev?

Nastanek dijaškega doma «Simon Gregorič» in sploh vsa njegova zgodovinska pot je potekala neobičajno in razgibano. V prvem in drugem povojnem letu (šolski leti 1945-46 in 1946-47) je bil sedež doma v karabinjerski postaji pri Južnem kolodvoru. Leto kasneje je bila dejavnost povsem razmehana: medtem ko so gojenci spali pri družinah v Pevni, štandru, Podgori in v mestu, so obdelovali v sirotišnici Don Bosco; v začetku šolskega leta 1948-49 pa se je položaj uredil, ko so se preselili v Svetogorsko ulico, kjer so še danes. Leta 1962 so stavbo še dodatno prenovili. Gojenci prihajajo iz mesta, iz Brd, s Tržaškega, v prvih povojnih letih so prihajali tudi s Krasa in Soške doline. Trenutno število prisotnih se vrti okrog 100 ali še nekaj manj.

Zivljenje v goriškem dijaškem domu se nekoliko razlikuje od tržaškega. «Naš dijaški dom je velika družina in kot v vsaki veliki družini se dnevno porajajo problemi», je povedal ravnatelj dijaškega doma Edmund Košuta. «Nemogoče bi bilo pustiti gojencem popolno svobodo glede celotnega odločanja: o snovnoslojski dijak si morajo skupinsko učiti v učilnicah, višješolci pa imajo itak svoje predstavnike v domski skupnosti, kjer lahko dajejo pobude, vzgojiteljski zbor pa kasneje odloča, seveda na osnovi predlogov gojencev».

To pomeni, da se niso uvedli «reformne» - prošle učne ure. Ta naj bi veljala le za maturante, torej za polnoletne dijake, ki so odgovorni sami zase in ki se zavedajo odgovornosti, kateri bodo julija šli naproti, ko bodo po opravljeni maturi zapustili dijaški dom.

Tudi v domu deluje domska skupnost, ki pa trenutno doživlja krizo; v redu deluje Mladinski center, ki združuje Mladinski krožek, domsko skupnost, športno zdru-

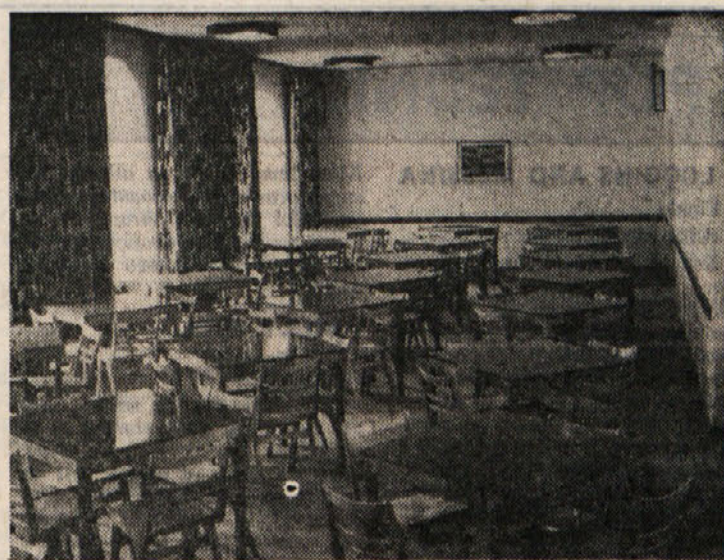
žje Dom in tabornike Rodu Modrega vala.

Veliko dela daje vzgajanje o snovnoslojskih otrok in to ne glede na tržaški ali goriški dijaški dom. Otroci so pač otroci. V dom so skoraj brez izjeme prišli prisiljeni zaradi okoliščin, ki ne dopuščajo, da bi se sami učili doma. Otroci so zelo instinktivni, željni nežnosti, potrpljenja, materine ljubezni. Zvečer jih morajo vzgojiteljice spraviti v posteljo, povedati pravilico in podobno, dokler ne dosežejo z njimi tisti odnos, ki u ravnotežje njihovo sodelovanje.

Kakšni pa so dijaki na splošno, ki obiskujejo dijaške domove? Družabno življenje v domovih jim omogoča, da imajo dosti drugih kvalitativ, ne glede na šolski uspeh. V življenju se vsestransko izkazujejo in so odprtega značaja, kar je najbolj važno, saj si v dijaških domovih med seboj tovariško pomagajo, četudi se v poletnih mesecih lahko pripeti, da dekletu, ki se sonči v kopalkah na terasi, prileti za vrat najlonka vrečka z vodo.

Eno je nedvomno res: v tržaškem in goriškem slovenskem dijaškem domu so dane najširše možnosti za kolektivno in individualno uveljavljanje tistih človeških vrednot, ki so v današnjem burnem in moralno kriznem času, tako zelo potrebne mladini, kot pripadnikom naše narodnostne skupnosti in kot delu celotne družbe, v kateri živimo.

KATJUŠA TRETJAK

Dvorana v slovenskem dijaškem domu v Gorici

SOZD

AGRARIA - KRAS SEŽANA

združuje naslednje delovne organizacije:

DO KMETIJSTVO KOPER

DO NOTRANJA TRGOVINA KOPER

DO MESNOPREDELOVALNA INDUSTRIJA SEŽANA

DO ZUNANJA TRGOVINA SEŽANA

DO HOTELI IN GOSTINSTVO SEŽANA

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE
TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

S. P. A.

GLAVNICA LIR 600.000.000

VPLACANIH LIR 300.000.000

Trst — Ul. F. Filzi 10 — Tel. 61-466 — Telex: 46264 — Bankred

Nekaj podatkov iz bilance leta 1977, ki jo je Občni zbor odobril 15. aprila 1978 in njihova primerjava s prejšnjo letno poslovno dobo:

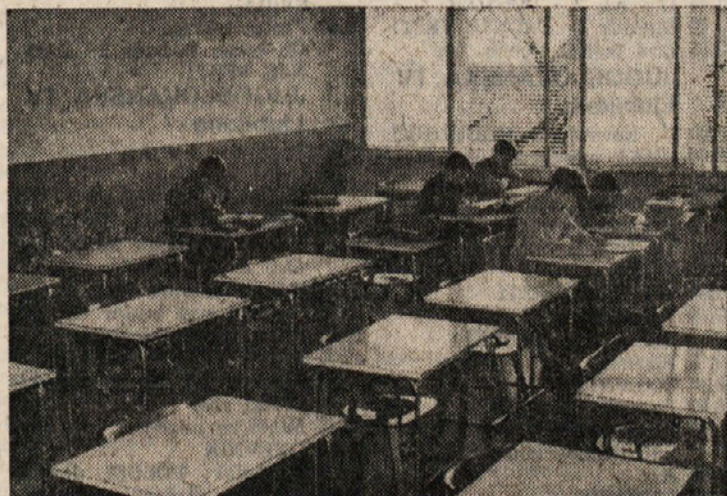
	1976	1977	porost
Skupna bilančna vsota	14.609.074.273	23.999.466.475	+ 64,2%
Razni skladi in rezerve	681.349.120	821.466.785	+ 20,5%
Zaupana denarna sredstva	9.926.347.530	14.172.257.759	+ 42,8%
Lastne vrednotnice	2.723.894.562	5.315.264.702	+ 95,0%
Naložbe	3.809.366.879	4.786.133.037	+ 25,6%
Dolžniki za jamstva	629.958.740	3.994.327.737	+ 534,0%
Cisti dobiček	82.925.786	111.227.624	+ 34,1%

Po sklepu občnega zbora je bil dobiček porazdeljen v rezervne sklade. Redni rezervni sklad znaša tako 340.000.000 lir, izredni pa 51.000.000.

Na istem občnem zboru je bil izvoljen nov Upravni svet in imenovan nov Nadzorni odbor.

Upravni svet: gospodje Libero Polojaz (ponovno potrjen za predsednika), Milan Čebulec, Severino Coretti, Josip Panjek, Andrej Renar, dr. Žaromir Simonič, Marko Tence.

Nadzorni odbor: gospodje rag. Silvan Mesesnel, dr. Aleš Lokar, dr. Vito Svetina.

Učilnica v slovenskem dijaškem domu v Trstu

MARICA GREGORIČ

STEPANČIČEVA

(1874 - 1954)

Pred poimenovanjem slovenske osnovne šole pri Sv. Ani po učiteljici in pisateljici Marici Gregorič - Stepančičevi, objavljamo njen življenjski in bibliografski njen del, da bo širša javnost poznala lihe te agline in zaslužne kulturne delavke.

Vsak narod je ponosen na svoje velike predstavnike, moške in žene, ki so ga dvignili iz anonimnosti in zaostaliosti, pa naj bo to na polju znanosti, umetnosti, literature, filozofije, politike, gospodarstva ali na kakšnem drugem področju. Svojem zaslužnim predstavnikom se želi oddolžiti na čim lepši način za delo, ki so ga opravili. Postavljaj jim spomenike, bronaste, kamnite, ali še trajnejše, z njihovim imenom počasti ustanovo, sklad ali tudi mestno ulico. Tak spomenik smo Slovenci s Kolonkovca in od Sv. Ane sklenili postaviti svoji rojakinji, pokojni učiteljici in vzgojiteljici Marici Gregorič - Stepančičevi, ko smo se odločili, da bi osnovna šola s slovenskim učnim jezikom v našem okraju nosila njeno ime.

Poleg svojega poklica, ki ga je vršila z vnmemo in navdušenjem, je bila Marica Gregorič - Stepančičeva tudi pisateljica in pisateljica, prevajalka, publicistka in ena prvih tržaških novinark, slovničarka in mladinska pisateljica, zlasti pa pogumna borka za uveljavitev pravic svojega naroda in jezika na domači zemlji, kakor tudi pravic slovenske, predvsem pa primorske žene in matere.

Svojo poklicno in literarno pot je Marica Gregorič - Stepančičeva začela nekako sredi zadnjega desetletja preteklega stoletja. Slovenci smo bili tedaj pod avstrijsko kruno,

ogrožal nas je tuji kapital, vodilna mesta so dobivali Nemci, slovenske višje uradnike pa so prestavljali na tuje. Avstrija je s svojo šolsko politiko hotela ponemčiti čim več Slovencev, slovensčina je bila odrinjena zlasti v srednjih šolah. Strankarsko so bili Slovenci razcepjeni v dva tabora, na klerikalce in liberalce, vzemirjale so jih porajajoče se ideje socialne demokracije in krščanskih socialistov, pa tudi že marksizma, med liberalci je bilo nekaj narodno radikalne mladine.

Vendar so se tudi Slovenci že v začetku zadnjega desetletja 19. stoletja pod vplivom avstrijskih in splošno evropskih tokov začeli krečiti kot narod, čeprav še vedno nesvoboden, majhen in šibak, dozorvala je slovenska duhovna, gospodarska in politična inteligenca.

Gospodarsko so bili še najmočnejši prav v Trstu, kjer so doživljali močan kulturni in politični razmah.

Kot sta se v evropski literaturi tedaj spopadala naturalizem in nova romantika, ki je s simbolizmom, impresionizmom in dekadenco vnesla nove elemente v literaturo, tako so bila od sredine 90. let tem novostim odprta tudi vrata slovenske literature. Po nemškem terminu so smer imenovali moderna, katere glavni predstavniki med Slovenci so bili Cankar, Zupančič, Kette in Murn. Slovenski leposlovni časopisi so od l. 1909 dalje poročali tudi o drugih novih smereh, ki so se porajale, zlasti o ekspresionizmu in futurizmu, ki je prodrl najprej do Primorčev. Prav Marica Gregoričeva je postala pozorna nani, ko je leto dni pred izidom futurističnega manifesta pisala o Marinettiju in njegovi reviji «Poesia», ki je natilsnala nekaj prevodov Presnara. Murna in Zupančiča v članku «Slovenske pesmi na izprehodu po Italiji» v Slovniku 1908, letnik VI., št. 11, str. 349, v rubriki «književnost». Navduševala se je za izdajo Antologije slovenskih pesmi, kot je Marinettijev mesečnik «Poesia» priobčil francoske, italijanske in romunske pesmi. Slovanski narodi bi se tako bolje spoznali med seboj. (Futuristični manifest je Marinetti objavil v pariškem Figaroju 20. II. 1909).

Marica Gregorič - Stepančičeva je bila sicer časovno sodobnica slovenske moderne, pravzaprav ustvarjala je

v času, ki ga v literaturi označujemo s tem imenom (od konca 19. stol. do konca 1. svetovne vojne), vendar je ne moremo šteti med njene sopotnike. Njeno literarno delo, ki sem ga omejila z letnicama 1894 - 1928 (ko je bil objavljen v jubilejni številki «Edinosti» njen članek «Vpliv «Edinosti» na duševni razvoj našega ženstva»), je šlo samosvojo narodnoobrambno in narodnoubudniško ter vzgojiteljsko pot, z nekaterimi sestavki, zlasti topotisi in dramo «Veronika Deseniška» ter izdajanjem revije «Jadranka» pa je ostalo njeno ime zapisano tudi na straneh slovenske literarne zgodovine.

Marica Gregorič - Stepančičeva je izšla iz kmečke družine. Njen oče, zavedni slovenski kmet s Kolonkovca, Mihael Gregorič, po domače Črešnjar, in mati Marija Hrovatičeva sta imela šest otrok, Marica je bila četrta. Starejši od nje so bili Ivanka, pozneje učiteljica na Katinari, poročena Eppele, Francka, ki je vstopila v uršulinski samostan v Gorici in bila tam učiteljica ročnih del in Benedikt, namenjen za bogoslovje, a je umrl komaj 16 let star, mlajša pa sta bila Karloča, pozneje otroška vrtnarica, poročena Rosenberg in Josip, umrl 25 let star. Po pripovedovanju Pepce Švara, Mariciene učenke, je bil oče tudi mesar, mati pa perica, ki je kuhala še za vrtec.

Po anagrafskih podatkih je družina od l. 1870 do 1875 stanovala v Skednju št. 151, torej je bila Marica tu rojena 2. decembra 1874. Mari Samsa, svoji mlajši, tudi že pokojni kolegici je l. 1954 v intervjuju malo pred smrtjo povedala, da je njen praded učakal 105 let, njen ded pa 101 leto in da je bila njihova hiša v Skednju nekdanj del škofijske posesti ter staja za živino. (Jadranski koledar 1954, str. 50 - 51). Žal je bila Mariciina življenjska pot pretrgana v 80. letu življenja l. 1954. Zlomila si je bila nogo in na posledicah zloma umrla.

Marica Gregorič - Stepančičeva je najprej obiskovala slovensko ljudsko šolo v Skednju (od 1882 - 1886), nato nemško ljudsko in meščansko šolo v Trstu (o. 1886 - 1891) in končno slovensko učiteljsko v Gorici (od 1891 - 1895). Učiteljvala je najprej na Katinari, nato v raznih krajih tržaške okolice, nazadnje pa v rojstnem Skednju, kamor je bila premeščena 23. novembra 1906.

PROMETNA IN TURISTIČNA
DELOVNA ORGANIZACIJASLAVNIK
KOPER

ČESTITA

VSEM DELOVNIM LJUDEM
OB NJIHOVEM PRAZNIKUPODJETJE
ZA PROIZVODNJO
IN PREDELAVO
PRALNIH
IN CISTILNIH
SREDSTEV
LJUBLJANSKA C. 13

Intereuropa

MEDNARODNA ŠPEDIICIJA IN TRANSPORT

Glavna direkcija Koper
Vojkovo nabrežje 32
Telefon: 21-830
Telex: 34-117, 34-140, 34-113

Opravlja preko vanjo združene TOZD ŠPEDIICIJA KOPER n.s.o. in TOZD transport KOPER n.s.o. ter njunih filijal, izpostav in poslovalnic v vseh večjih mestih, lukah in mejnih prehodih Jugoslavije vse po mednarodne špedicije in trasporta doma in v tujini.

S 47 filijalami, izpostavami in poslovalnicami

NUDI

popoln špeditski servis, organizira prevoze po suhozemnih, pomorskih in zračnih poteh ter daje nasvete v transportno - špeditskih in carinskih zadevah; z lastnim kamionskim parkom prevzema vse vrste prevozov. Specializirani dejavnosti sta blagovni tranzit preko luk Reke in Kopra ter opravljanje špeditskih storitev na sejnih in razstavah doma in v tujini; vse storitve opravlja strokovno, hitro in zanesljivo.

Zaupajte svoje blago organizaciji

INTEREUROPE

in preprčali se boste o našem strokovnem in skrbno opravljenem servisu.

L. 1917 se je poročila s trgovcem Gracijanom Stepančičem, lastnikom trdnice Pijan in drug v Trstu, ki je prodajala kolonialno blago. Po poroki je službovanje opustila.

Kot že rečeno, je umrla v Trstu 16. februarja 1954 in je pokopana na škedenjskem pokopališču.

Ker je bilo njeno literarno delovanje mnogostransko, je skoro nemogoče v tem okviru omeniti vse, kar je napisala. Skušala sem izluščiti najlepše, najvažnejše in najpomembnejše, da bo slika te slovenske žene, katere ime bo nosila naša slovenska šola pri Sv. Ani, čimpopolnejša.

Pisateljicini je začela že na učiteljsku, njeno «prvo stvar», kot je sama dejala, je objavila «Vesna», s podnaslovom «Mesečnik slovenskega dijaštva», ki je izhajala na Dunaju 1892-1894. Za literarno delo jo je navdušil naš goriški profesor slovensčine, jezikoslovec, kritik in poznejši urednik Ljubljanskega zvonca (1895 - 1899), Viktor Bežek (1890 - 1920). V svojih spominih je poudarila, da je pohvalil njeno pisanje in ji prigovarjal, naj z njim nadaljuje.

V že navedenih spominih, ki jih je pripovedovala Mari Samsa, je zapisano, da je njen literarni prvenec nastal v 4. letniku učiteljske in da ga je objavila dunajska «Vesna». Marica je obiskovala 4. letnik v šolskem letu 1894 - 1895, «Vesna» pa je izhajala od 1892 do 1894. Torej gre tu za časovno neskladje, ali pa je bila stvar objavljena v začetku šolskega leta 1894 - 95, kajti «Vesna» je prenehala izhajati konec leta 1894.

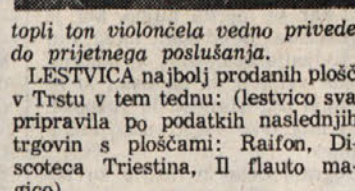
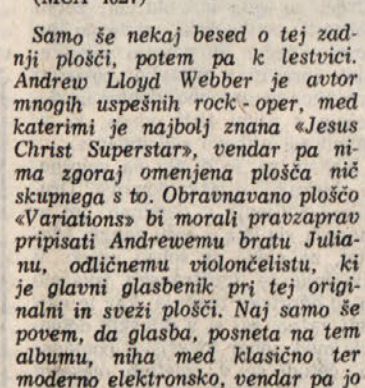
V l. 1878, v rojstnem letu Ivana Cankarja, je v Trstu 8. januarja začela izhajati «Edinost», najprej kot polmesečnik (1876 - 1880), nato kot tednik (1880 - 1882) in poltednik (1882 - 1894), od 2. I. 1894 dalje je postala dnevnik. Bila je glasilo istoimenskega slovenskega političnega društva na Tržaškem, vodilni slovenski politični organ in prvi dnevnik slovenskih liberalcev na Primorskem. List je bil pomemben za «novo strujo» v slovenski literaturi v 90. letih, pomagal je pri uveljavitvi slovenskega naturalizma in posredno slovenske moderne. Zatrli jo je fašistični režim 4. septembra 1928.

(Nadaljevanje sledi)

IF YOU LOVE THESE
BLUES
PLAY 'EM AS YOU PLEASE
WHY ARE YOU CRYING?

(CBS 82311)

Billy Joel je eden najbolj znanih ameriških kantavtorjev in glasbenikov, ki namenuje tudi našemu. To je njegov peti album (četrta za zgoraj omenjeno diskografsko družbo) in na njem so vsi ostali. Billy je glasbenik v pravem smislu besede. Za sabo ima 12 let študija klasične klavirja in mnogo izkušenj z raznimi ansambli. Klavir mu je danes še vedno v pomoč pri sestavljanju njegovih skladb; morda so tudi zaradi tega njegove skladbe vedno do neke mere nežne in melanholične. Težko bi opredelil glasbo, posneto na obravnavanih ploščah. Če se razumemo: s to ploščo ostanejo še vedno pri tem naglašeni klasični glasbi, ki nam sploh ni tako oddaljena. Billyja Joela kot leke orkestru prefinjenega Eltona Johna. Toda njegove pesmi se bolj približujejo baladom kot pa čistemu rocku na tudi glasba drsi mimo.

Izpolnite gornji glasovalni kupon in ga posljite na naslov: RAI - Radiotelevisione Italiana - Postaja Trst/A - Ulica F. Severo, 7 - Trst, v kot pripišite TOP LESTVICA. Deset najbolj poprašanih popevov, ki ste lahko poslušali vsak torek od 15.30 do 16.30 v oddaji TOP LESTVICA.

Ta teden ste izbrali popevke:

1. (1) A MANO A MANO — Riccardo Coccianti
2. (2) FIGLI DELLE STELLE — Allan Sorrenti
3. (5) PENSIERO STUPENDO — Patty Pravo
4. (3) ...E DIRSI CIAO — Matia Bazar
5. (4) CAO BABINNA, CAO — Tomislav Ivić
6. (7) STATIN' ALIVE — Bee Gees
7. (5) U RAZDELJAK TE LJUBIM — Ansambel Žetiva
8. (6) THE HOUSE OF THE RISING SUN — Santa Esmeralda
9. (3) SCOTCH MACHINE — Voyage
10. (—) SOTTO, IL SEGNO DEI PESCI — Antonello Venditti

Slovo od dežele preteklosti in bodočnosti

Naši izletniki pred Kitajskimi zidovi

jugoslovanskih avtorjev; 14,05 € za
spevi jugosl. delavskega razre-
za v očeh mednarodne delavke
gibanja in mednarodne dejavn-
sti slobo; 15,10 Slovenski pihi-
ni orkestri za praznik delo-
15,40 Jugoslovanske delavske ve-
se; 16,00 Koncert za praznik
popoladne; 17,05 «Kultura na
lovnem mecu»; 17,35 Izročila
sločeti; 18,05 «Na barikade,
delavske pesmi narodov svet-
18,30 «Zvočni signali»; 19,30 Za-
bavna glasba; 19,35 Lahko
otroci; 19,45 Minute za avse-
blom Doka Skobreneta; 20,00
Kosmač; «Pomladni daki»; 20,05
Z našimi in tujimi umetniki v
pernem svetu; 22,30 Za prijet-
razvedrilo.

*Kakšno barvo ima srce... 17.45 Zdravo, tovariši... 18.05 Ni obisk v OZD Papirnica Vevče Ljubljana; 19.30 Zabavna glasba; 19.35 Lahko noč, otrci!; 19.45 Minute z ansamblom Jože Privšek; 20.00 Slovenska zemlja v pesmi; besedi; 20.30 Radijska igra; 21.00 Veliki valčki in baletna glasba; izvedbi simfoničnih orkestrrov pod vodstvom Herberta von Karajana

Nocoj ob 22.10 bo koprska televizija predvajala glasbeni oddajo »Furlanija, njeni ljudje in njega zgodovina«, ki jo pripravi Agencija Alpe Adria.

22.15 Baletni večer
Zagreb
20.00 PAPIRNa, TV drama
21.05 Glasbeni trenutek
21.55 Inkovske pesmi in plesi
22.50 »Zenske«, dok. film
SVICA
19.25 Športne vesti
20.30 DNEVNIK
20.45 Razmišljanja ob 1. MAJU
22.50 Enciklopedija TV

22.05 Turistični dokumentarci
22.20 Narodna glasba:
Dolina in Boljunc pri
Zagreb
18.45 Narodna glasba
20.00 Zabavno-glasbena oddaja
21.00 MOST, film
SVICA
19.25 Človek in narava
20.45 ČLOVEK DVEH SENC.

8.35 in 10.00 TV v šoli;
Poročila: 17.35 Popotovanje v
želo, lutk.: 17.55 Obzornik:

Ko se korenin zavemo, 2. del
oddaje; 20.50 Obleka, to sem
21.20 Na zvezi; 21.50 Dnev

20.45	Vojak v dežju, film; 22.10	venstva; 17.40 Nogomet: R
	Locandina, reklamna oddaja;	Dinamo: 19.30 Otroški ko
22.30	Nokturno. Noviči oddaja iz	20.15 Odprti prostor: 20.30

22.30 Nokturno, Novčiči, oddaja iz
serije Zakladi Britanskega mu-
zeja, 8.00

Naši izletniki pred Kitalskim zidom

(foto M. Magajna)

MINIBASKET

OB ZAKLJUČKU PRVENSTVA Z&R

PRAZNIK MLADIH V ŠKEDNJU

Nagradili so vse nastopajoče ekipe - Naši so se lepo izkazali

V petek je bilo v Šklednju nagrajevanje prvenstva Zini in Rosenwasser. Kot znamo, se je ta turnir odvijal od konca novembra pa vse do polovice aprila. Nastopalo je devet ekip, ki so bile po kvalifikacijah razdeljene v dve skupini. Od teh devetnajst ekip je bilo kar sedem slovenskih (tri v finalni skupini, štiri pa v tolažilni).

Na končni lestvici je bila prva Servolana A, od naših petek pa je Bor B zasedel četrto, Kontovel osmo, Sokol A deseto, Breg petnajsto, Pollet šestnajsto, Bor A osemnajsto, Sokol B pa devetnajsto mesto.

Če se povrnemo k zaključni manifestaciji, naj pomenimo, da sta bili najprej na sporedu ekshibicijski tekmi.

Kot prvi so nastopili izbrani igralci tolažilne skupine, ki so bili razdeljeni v ekipo »belih« (trener Franceschini).

«Beli» — «Zeleni»	56:43
(20:23)	
«Beli»: Ligato 2, Barzi 9, Strajn, Colombo 4, Pregarc 2, Pahor 3, Pamasaro 7, Crescevic 20, Gerin, Costiga 9, Granier.	
«Zeleni»: Catalanotti 5, Avramiti 1, Benet, Mohovich 2, Dongetti 4, Cevo 14, Busan 2, Klabjan, Feri 4, Kosuta 2, Liviani 7.	
V drugi tekmi so nastopili minikarierji finalne skupine, pod vodstvom trenerjev Lisijska (rumeni) in Ohlaka (rdeči). Po zelo izenačeni tekmi so zmagali »rumeni«, gre pa omeniti, da so med najboljšimi na igrišču bili naši predstavniki Bradassi, Ušaj in Gulic.	
«Rdeči» — «Rumeni»	64:62
(20:23)	
«Rdeči»: Emanuel 24, Ceppi 4, Giordano 8, Lorenzi 2, Girardini 4, Vitoli 2, Trimboli 2, Slavez 2, Tora 2, Tavcar, Gulic 9, Prandi 3.	
«Rumeni»: De Carli 5, Ambrosi, Piatrin 8, Liveris 2, Perna 2, Babič 2, Lombardi, Ušaj 8, Bianco 2, Sedmak, Sterle 16, Bradassi 19.	
Stedili so govori: najprej je spregovoril predsednik Servolane Saporito, nato predsednik deželnega odbora kotarske zveze Jacobucci, ki je poudaril, da je bil Trst prvo mesto v Italiji, ki je uvedlo minibasket. Kratke pozdrave je tudi v imenu slovenskih ekip imel Kontovelov trener Lisijski.	
Nazadnje je bilo še nagrajevanje. Prisotni je bilo preko dvesto minikarierjev, ki so bili vsi nagrajeni. Nagradilo so tudi minisodnike in organizatorje. Vsaka od nastopajočih ekip je prejela pokal ali plaketo, ki so jih darovale razne tvrdke in posamezniki.	
Skratka, zelo uspešen praznik minibasketa. Zato je bilo pravilno, da so bili nagrajeni vsi, ne glede na spremnost ali zasedeno mesto na lestvici.	

Marko

KOLESARSTVO

V ORGANIZACIJI ADRIE

Pokal Lonjerja bo 21. maja

Lonjerjski kolesarski delavci bodo leto predelali dvajseto, že tradicionalno in v kolesarskem pogledu klasno dirko za Pokal Lonjerja. Letošnja dirka, ki je bila še pred nekaj leti odprta dirka v veteranih, na Trzaskem, bo letos na sporedu 21. maja, s startom ob 14.30 v Lonjerju. Zaradi novih dovolj italijanske kolesarske zveze, bo proga dirke krajša od lanskoletne in bo praktično podobna programu iz prvih let izvedbe te tradicionalne kolesarske manifestacije na Trzaskem.

Kolesarji se bodo namreč v koloni podali iz Lonjerja preko Ključa do Bazovice, kjer bo uradni start, nato kar bo proga naslednja: Bazovica, Kiz, Nabrežina, Sesljan, Mavhinje, Bojke polje, Prosek, Trbiška cesta, U. Brigata Casale, Naselje Sv. Ser, U. Brigata, Boljunc, Ključ, Loz, U. Brigata dolžina okrog 62 kilometrov.

Tudi leto, bodo poleg domačih tekmovalcev nastopili kolesarji iz Venedice (med temi je najavil svojo prisotnost nekdanji italijanski prvak Franco Bonifazi, večkratni zmagovalec v Lonjerju) in iz Slovenije.

R. Pečar

V SREDO NA SEDEŽU ZSSDI

Tiskovna konferenca o dirki Alpe Adria

V sredo ob 17.30 bo na sedežu Zveze italijanskih športnih društev v Italiji, v U. sv. Franciška 20 v Trstu, tiskovna konferenca, na kateri bodo predstavili italijanskim novinarjem letošnjo, 12. mednarodno tiskovno kolesarsko dirko Alpe Adria, ki bo od 7. do 12. maja.

R. Pečar

ODBOJKA

TEDENSKI KOMENTAR

«Revival 78»

Za nami je tudi 2. kolo rekreacijskega prvenstva «Revival 78». Rekreativci se vrtno borijo za točke, tekme same pa potekajo v znamenju velike borbenosti in športnosti.

MOSKI A

IZIDI

Nebojša, Ciceronovi 3:0, Kras - Hranilica 3:0, Kasta - Sokol neod.

LESTVICA

Nebojša in Kras 4, Sokol 2, ZTT, Hranilica, Ciceronovi in Kasta 0.

MOSKI B

IZIDI

Yamaha - Breg B 1:3, Breg A - Starine 3:0, Klapa - Mladina 3:0.

LESTVICA

Breg A in Klapa 4, Bor in Breg B 2, Mladina, Yamaha in Starine 0. Bor in Mladina sta odigrala tekmo manj.

ZENSKA A

IZIDA

Mladina - Adria 0:3, ZTT - Trim 0:3.

LESTVICA

Bor, Trim in Adria 2, ZTT 0. Bor in Trim sta odigrala tekmo manj.

ZENSKA B

IZIDA

Kras B - Ekipa 10 B 1:3, Klapa - Ekipa 10 A 0:3.

LESTVICA

Ekipa 10 B 4, Ekipa 10 A in Klapa 2, Kras A in Kras B 0.

Kras A in Ekipa 10 A sta odigrala tekmo manj.

V okviru prvenstev Revival 78 bodo v torek, 2. maja odigrali naslednje tekme (v moški konkurenci):

ob 19.30 v Zgoniku Ciceronovi - KASTA

ob 21.00 v Zgoniku HRANILICA - ZTT

ob 19.45 v Dolini BREG B - MLADINA

ob 21.15 v Mladini BREG A - BOR

Prizadevanja za rešitev dveh bistvenih problemov PK Čupa

Pomorski klub Čupa, s sedežem v Sesljanu, se sooča, kot je bilo jasno razvidno iz poročil na nedavnem obnem zboru tega slovenskega društva, z dvema bistvenima vprašanjema, ki presegata možnosti društva samega. Tu mislimo na pomanjkanje zemljišč ob morju, kjer bi Čupa imela svoj sedež in spravljala plovila, in na odklonen odgovor na prošnjo za vpis v italijansko jadrano zvezo FIV.

Celotno zadevo je sprejelo pod svoje pokroviteljstvo ZSSDI in v teh zadnjih dneh je prišlo do nekaterih pobud in pozitivnih premikov. Kar se prostora ob morju tiče, so predsednik ZSSDI Kocman, predsednik, oziroma tajnik Čupe Kosmi in Magajna med tednom bili na razgovoru pri predsedniku deželne

DELOVANJE ZSSDI

ga sveta Pittoniju, kateremu so orisali težavno stanje in predlagali nekatere možne rešitve. Dogovorili so se, da bo Čupa vložila na deželo prošnjo za koncesijo v najem pas zemljišča na območju kamnoloma Vidrom v seslanskem zalivu. Včeraj jutraj pa so isti trije športni funkcionarji obrazložili celotno zadevo tudi devinsko - nabrežinskemu županu Albinu Škerku, ki se je obvezal, da bo izdal polno mnenje za koncesijo Čupi obalnega zemljišča v seslanskem kamnolomu. Ta rešitev pa naj bi bila le začetna in občinska uprava se bo zavzela, da bo v sklopu rešitve urbanizacijskega problema Seslanskega zaliva tudi Čupa dobila primerno zemljišče na obali.

Kar pa zadeva vpis v jadrano zvezo, je v četrtak predsednik ZSSDI Kocman posredoval pri deželni delegatu CONI dr. Civielliju in mu toplo priporočil, da bi se na pristojnih forumih zavzel za ugodno rešitev prošnje za vpis v FIV, saj v nasprotnem primeru Čupa sploh ne more opravljati uradne dejavnosti.

Nogometna komisija

V sredo se je ponovno sestala nogometna komisija ZSSDI, ki je obravnavala nekatera tekoča vprašanja. 4. nogometni turnir prijateljstva bo 13. in 14. maja v Dobrodo: v soboto bosta izločilni tekmi ZSSDI - Koroška in Obala - Ravne, v nedeljo pa srečanja za 3. oziroma 1. mesto. Treninjska reprezentanca ZSSDI bosta 9. maja v Dobrodo in 11. maja na Proseku. Trener Sotić se je toplo priporočil, da bi se sklicani igralci polnoštevilno udeležili pozivnih treningov. Ob prijavi gostovanja bosanskih športnikov lu pripravili izredno presenečenje, saj so izgubili le s kosom razlike s Ključ poraza pa so borovci obdržali četrto mesto na lestvici, medtem ko so Kontovelci obliči na osmem mestu (zaradi slabšega količnika v medsebojnih spopadih z Interjem iz Mil).

IZIDI ZAOSTALIH TEKEM

Inter 1904 - Don Bosco 59:66

Inter 1904 - Kontovel 58:46

Libertas - Visintini 46:75

Odbojarski turnir prijateljstva

Finalni del odbojarskega turnirja prijateljstva bo tako v moški kot

ŠAHOVSKA PANORAMA

CONSKI TURNIRJI

S conskimi turnirji se začnejo letos nov cikel v tekmovalstvu za mosko svetovno prvenstvo. Mednarodna šahovska federacija FIDE je v razporedu tekmovalja po conah uvedla nekaj sprememb. Predvsem smejo igralci iste države nastopati samo v eni coni, medtem ko so bili doslej evropski vemojstri enakomerno porazdeljeni v tri cone. Skupno je za ves svet 11 con, od katerih imajo tri države svoje lastne cone. Da so med njimi Sovjetska zveza in Združene države Amerike, je razumljivo, manj razumljivo pa je, zakaj ima kar svojo cono tudi Kanada, čeravno sicer potem pošlje na mednarodni turnir samo enega zastopnika. Razen sovjetske cone je pač najmočnejša vzhodnoevropska, v kateri nastopajo naslednje države (v oklepajih število njihovih predstavnikov): Poljska (2), Romunija (3), Bolgarija (3), Češkoslovaška (3), Nemška demokratična republika (3) in Italije (3). Turnir bo jeseni na Portugalskem. Ker so predstavniki drugih držav te skupine manj znani mojštri, se na prvi pogled zdi, da bodo imeli jugoslovanski vemojstri v Italijan Mariotti primeroma lažje stališče. Toda iz te cone gredo naprej v mednarodni turnir samo 3 igralci, tako da bodo 3 vemojstri gotovo ostali prazni rok! Da to ni čisto pravično, je razvidno iz dejstva, da se vsaj teoretično lahko iz vzhodnoevropske cone plasira kar vseh 5 Madžarov.

V Sovjetski zvezi je conski turnir že v teku in bo že te dni končan. Zanimivo je, da ga je Sovjetska zveza sploh priredila. Doslej so namreč dolocili v SZ kar na podlagi državnega prvenstva brez dodatnega konskega turnirja, zastopnike za mednarodni turnir. Kaže, da hočejo tokrat še enkrat testno preizkusiti formo igralcev. Po 11. kolu (4 kola pred koncem) je bilo stanje v vodstvu Balasov 6 (1), Dorfman, Kuzmin, Vaganjan 6, Guljko, Tukmakov 5½ (1), Romanis 5 (1) itd. Kaže torej, da bodo na turniru povsem prevladali mlajši. Med uveliceni v spodnjem delu tabele so med drugimi starejšimi vemojstri tudi Smislov, Geller in Savon. Talj pa je še pred pričetkom zaradi boleznih odpovedal udeležbo.

S turnirja je naslednja partija med obema vodcema. Balasov nam je še v svezem spominu s turnirja v Bugojnu, kjer sicer zaradi bolezni ni dosegel posebnega uspeha. Njegov nasprotnik Dorfman pa je presenetljivo delil prvo mesto na zadnjem sovjetskem prvenstvu konec 1977 in je edini izmed vodilnih sovjetskih igralcev, ki še niti nima naslova mednarodnega vemojstra. V medsebojnem srečanju igra oboje obično igra na zmago. Pri tem pa Dorfman kot črni tvega malo preveč, kar njegov nasprotnik lepo izkoristi.

Angleska otvoritev

Beli: Balasov Črni: Dorfman (Sovjetski conski turnir, Lvov 1978)

1. c4 Sg6 2. Sc3 c5 3. Sf3 d5 4. c5: d5 5. d4

Na tem mestu povsem neobičajna poteza. Pričakovati bi bilo 5. g3. Sedaj paritja izgubljajo značaj angleške otvoritve.

Gre seveda tudi 5. ... c4: na pr. 6. Dd4: Sc3 7. Dd8: 4. Kd8: 8. bc3: f6 9. zaio dobro igranje črna. 6. bc3: g6 7. e3 Lg7 8. Ld3 0-0 9. 0-0

Nastala je neke vrste Grünfeldova idnja.

9. ... Da5

Črni poskuša preveč izvežiti iz enake pozicije. Enostavneje je bilo 9. ... Sc6 ali 9. ... c4: 10. c4: Sc6

10. Lb2 c4: 11. c4: Sc6 12. Sd2 Lf5 13. Sd3

Zaradi negotovega položaja črne dame na 5. vrsti ima črni že težave.

13. ... Dd5 14. La3 Tfc8 15. Tel Ld3:

Grožnja 16. Tc5 je bilo treba preprečiti.

16. Dd3: e6 17. Tfd1 Sa5?

In to je odločilna napaka, ki jo beli izkoristi v lepem kombinacijskem slogu. Gotovo bolje je bilo 17. ... b6.

18. e4 Dd5 19. d5!

Ta napad na Sa5 je za črna usoden.

19. ... Sc4 20. de6!

Črni je videl samo, da beli ne more dvakrat vzeti na c4, ker visi Td1. Da žrtve figur odloči v korist belega, pa je očitno prezrl.

20. ... Sa3: 21. Tc8: + Tc8: 22. Dd7: Ta8

Ker 22. ... Tt8 23. e7 izgubi najmanj kvaliteto.

23. Df7: + Kh8 24. Td7

Tako se bela trdnjava s tempom izogne napadu črne dame.

24. ... Le5 25. g3. Črni se vda. Proti 26. f5 ni obrambe. Ne gre 25. ... De2 zaradi mata na h7.

Vasja Pirc

POPRAVEK

V naši rubriki «Šahovska panorama» se nam je v nedeljo, 23.4. vrnila neljubna napaka.

Drugi odstavek se glasi takole: «Zmagal je Portisch, Karpov pa je s Petrosjanom in Ljubojevičem delil od 2. do 4. mesta. Toda nenavadni pogoji tega turnirja so dolocili, da morajo prvi štirje zmagovalci za nagrade odigrati na koncu med seboj še izločilne tekme. Karpov je igral s Petrosjanom najprej neodločeno, Portisch pa je premagal Ljubojeviča. Po turnirskem pravilniku pa sta se nato v finalnem dvojboju na 6 partij za prvi dve mesti zopet srečala ravno Portisch in Karpov. Pet partij se je končalo z remijem, eno partijo pa je dobil Karpov in postal tako naknadno le še zmagovalec turnirja».

V nedeljo, 7. maja 1978 bo izlet v Ljubljano in okolico. Možnost ogleda nogometne tekme.

Olimpija — Vojvodina

Za informacije na sedežu U. nion, U. Valdivrio 30/II. nad., tel. 64459 vsak dan (razen ob ponedeljkih) od 17.30 do 19.30, ob sobotah od 10.30 do 12. ure.

ROD MODREGA

TABORNIŠKI KOTIČEK

GORICA

Kobarid

Ogled možnega tabornega prostora je bil pozitiven. Letošnje leto tabornarje Rodu Modrega vala-bor torej v bližini vasi Robič pri Kobaridu. Šteje šotore bomo razpeli ob reki Nadžici, ki nam je dobro poznana, saj teče po Benčiji. Taborni prostor poznamo, saj smo tam tabornili že v letih 1959 in 1971. Sicer pa taborni prostor za sedanje taborniško generacijo novost, ker se jih je bolj malo udeležilo tabornarstva iz leta 1971. Za naše člane naj torej velja uradna neta, da bo letošnje redno leto tabornarje v bližini Kobarida. Podrobnejše informacije bo mo objavil kasneje.

Jamije

Razne težave, predvsem pa šolski izleti, so nam preprečevale druško drušinsko srečanje RMV. Vendar lahko sedaj rečemo, da je srečanje danes, 30. aprila, p. Jamljah. Tekmovalja so v lokostrelstvu, v postavljanju in podiranju šotrova ter v pripravi proge. Na igrišču srečanju v Zgoniku pa smo se spoprijeli v orientacijskem pohodu ter v igri med dvema ognjema.

Vesti iz taborniškega sveta: TABORNIŠTVO IN UNIVERZA

Tudi letos imajo študenti 2. letnika pedagoške akademije v Ljubljani v drugem semestru v programu izbirnih predmetov — taborništvu. Letos se je za ta predmet odločilo 20 študentjev in študentke. DVA NOVA TABORNIŠKA ODREDA

Od lanskega decembra šteje Zveza tabornikov Slovenije dva nova odreda. Ustanovljena sta bila Ruski odred v Vodnahu nad Ljubljano in deluje v okviru občinske zveze Ljubljana - Šiška ter odred Prešihajcevo jezero v Grahovem pri Cerklji.

GOZDNA SOLA ZTS

Komisija za vzgojo kadrov in izvršni odbor Zveze tabornikov Slovenije sta izdelala program za letošnje Gozdno šolo v Bohinju, ki bo trajala od 3. junija do 13. avgusta. V tem času se bo izvršilo 7 desetdnevni tečajer, ki so namenjeni mentorjem in vodjem skupin, topografo, propagandistom, vodjem drušin, načelnikom odredov, predsednikom taborniških klubov ter sodnikom mnogobojer.

Milan Pahor

DOMAČI ŠPORT

DANES

NEDELJA, 30. aprila 1978

KOŠARKA

PROMOCIJSKO PRVENSTVO 11.00 v Dolini

Bor - Edera Gorica

1. MOSKA DIVIZIJA

14.15 v Trstu, U. della Valle Italsider - Jadran

11.00 na Opčinah

Polet - Don Bosco

16.15 v Trstu, U. della Valle Juventus - Kontovel

NAMIZNI TENIS

DRŽAVNO PRVENSTVO 3. KAT. 21.00 v Riminiju

Sodeluje tudi Kras

NOGOMET

1. AMATERSKA LIGA

15.30 na Proseku Primorje - Mugessana

2. AMATERSKA LIGA

15.30 v Standeržu

Juventina - Lucinico

15.30 v Trebečah

Primorje - Opicina Supercaffè

15.30 v Trstu, Sv. Sergij Flaminio - Gaja

15.30 v Dolini

Breg - Zaria

3. AMATERSKA LIGA

15.30 v Dobrodo

Mladost - Sovodnje

15.30 v Križu

Vesna - Esperia

15.30 pri Domju

S. Vito - Kras

12.15 na Proseku

Primorje - Primorje

NARASCAJNIKI

Sovodnje - Mossa

9.30 v Gorici

Audax - Juventina

NAJMLAJSI

10.30 v Bazovici

Zaria - Mugessana

ZACETNIKI

10.30 na Padričah

Gaja - Inter SS

9.00 v Trstu, Drev. Sanzio

Esperia - Breg

14.00 na Proseku

Primorje - Kras

ATLETIKA

MNOGOBOJ

9.00 v Trstu, «Grezars

Nastopa tudi Adria

ODBOJKA

3. ZENSKA DIVIZIJA

9.30 na Proseku

Kontovel - Inter

PRIJATELJSKO SREČANJE

10.30 v Trstu, stadion «1. maja

Bor - Cessana (dekleta)

Milan Pahor

JUTRI

PONEDELJEK, 1. maja 1978

KOŠARKA

NARASCAJNIKI

11.15 v Vilešah

Villesse - Dom

NAMIZNI TENIS

DRŽAVNO PRVENSTVO 3. KAT. 9.00 v Riminiju

Sodeluje tudi Kras

NOGOMET

3. AMATERSKA LIGA

15.00 v Križu

Vesna - Esperia

KOLESARSTVO

AMATERJI

13.30 v Trevisu

Nastopa tudi Adria

CIKLOAMATERJI C-D

10.00 v Trstu, Lovce

Nastopa tudi Adria

ODBOJKA

DEŽ. TROFEJA «A. BECCARI

9.00 v Trziču

Nastopajo tudi slovenske igralk

TEDENSKI PREGLED

Bor A na 4. mestu

Najboljši strelec je Kontovlec Štefan Gulic (560 točk)

FINALNA SKUPINA

Tudi Bor B in Kontovel sta za ključila svoje nastope: v zadnjih ostalih tekmah sta naši peterki odšli poraženi z igrišča. Niti Borovi niti Kontovelci kotarskarji pa niso bili razočarani: če posebno so zadovoljili Bradassijevi varovanci, ki bi kmalu prišli na igrišče. Naši igralci so Ključ poraza pa so borovci obdržali četrto mesto na lestvici, medtem ko so Kontovelci obliči na osmem mestu (zaradi slabšega količnika v medsebojnih spopadih z Interjem iz Mil).

KONČNA LESTVICA

1. Servolana A 34: 2. Visintini 32: 3. Don Bosco A 28: 4. Bor B 20: 5. Inter 1904 20: 6. Libertas 15: 7. Inter Milje 10: 8. Kontovel 10: 9. Ferroviario 6: 10. Sokol A 4.

Sokol A ima točko manj zaradi odpovedi tekme.

STRELCI NAŠIH EKIP

BOR B: Bradassi 452, Volk 151, A. Tavcar 130, Semen 58, Jogan 22, Jagodic 12, Krapež in Slama 10, Paoli 9, B. Tavcar 6, Zaccaria in Lokar 4.

KONTOVEL: Gulic 560, Sedmak 108, Starec 92, Emilij 33, Piras 19, Pertot 18, Gruden 13, Grilanc 8, Brischia in Škabar 5.

SOKOL A: Ušaj 307, Devetak 185, Bandelj 91, Nevenko Pertot 35, Klanjšček 25, Niko Pertot 18, Grilanc 13, Zbogor 8, Della Schiava 6, Kojanec 4, Bogatec 3, Legiša 1.

TOLAŽILNA SKUPINA

V tej skupini so odigrali le eno od dveh zaostalih tekem. Pričakovani derbi med Poletom in Bregom je bil ponovno preložen, zaradi slabega vremena.

ZAOSTALI IZIDI

Servolana B - SGT 40:56

LESTVICA

RCT 32, CABB 27, SGT 24, Don Bosco B 18, Polet in Breg (oba s tekmo manj) 11, Servolana B 10, Bor A 4, Sokol B 3.

Breg ima dve točki manj zaradi odpovedi dveh tekem.

STRELCI NAŠIH EKIP

BOR A: Betocini 46, Rudež 43, Kovacic 30, Cividadi 20, Smotlak, Vecchiet in Barbiero 14, Počakaj 13, Germani 8, D. Sedevič 5, Hmeljak 4, Kosuta in Pisani 2.

POLET: Feri 167, Furlan 73, Granier 65, Fabi 43, Kosuta 33, Husev in Persi 27, Zajec 11, Ipavec 6, Hrovatin in Komar 4, Bellafontana 3, Kerpan 2.

BREG: Klabjan 115, Bavar 95, Korošec 59, R. Zerial 43, Pregarc 38, M. Strajn 35, B. Zerial 12, M. Slavec 8, Kofol 4, G. Strajna, P. Zerial in Gabrielli 2.

SOKOL B: Terčon 70, Busan in F. Pahor 65, I. Legiša 45, Zidarič 15, Braida 12, Bandelj 4, Traupuz 3, Caharija 2, M. Legiša 1.

PRVENSTVO SAN SEBASTIANO TOLAŽILNA SKUPINA

Kontovel se ni predstavil na igrišču niti proti Libertasu in niti proti ekipi RCT, kar vsekakor ni v čast kontovelskemu društvu.

IZIDI ZAOSTALIH TEKEM

RCT - Libertas 39:18

RCT - Kontovel 2:0 b.b.

Libertas - Kontovel 2:0 b.b.

LESTVICA

RCT (10 odigranih tekem) 15, SGT (8) 14, Libertas (10) 12, Breg (9) 9, Bor (10) 4, Kontovel (7) — 2.

STRELCI NAŠIH EKIP

BOR: Pieri 51, Kosuta 45, Lokar 35, Tognetti 8, Želko 7, Cividadi 6, M. Pertot in Paulina 4, Lozej 2.

BREG: Korošec 140, Ražem 35, I. Sancin 29, Prašelj 28, D. Kocjan 15, Mitja Ota 6, Vodopivec, N. Sancin, S. Kocjan, Marko Ota in Piras 2.

KONTOVEL A: Pertot 39, Piras 5, Starec 4, Bogatec, Compare in Stierni 2, Cingieria 1.

ODBOJKA

3. ZENSKA DIVIZIJA

Bor — Inter 1904 3:1

(15:10, 15:8, 6:15, 15:9)

BOR: Zergol, Nacinovi, Montanari, Irena in Sonja Zupancič, Elena in Laura Mayer, Vigni, Tomsic, Kalc in Birsca.

V povratni tekmi so borovke presenetljivo zmagale proti Interju, ki jih je v prvi tekmi premagal (2:3). Tokrat moramo zares pohvaliti naše igralk, ki so zaigrale pametno in zagrizeno, še posebno so se zbrale v obrambi. Plave so praktično vso tekmo obdržale iniciativo, razen v tretjem setu, ko so popustile in tako doživele poraz. A kmalu so se znova zbrale in tako osvojile zmago nad nasprotno ekipo, ki pa ni pokazala velikega odpora. Vsa njena moč namreč sloni na dolgih nogah in točnih servisih.

S to tekmo so naše predvsem pokazale, da če hočejo lahko zaigraj velike boje: kot v tekmi z OMA, ko so nerodno izgubile.

Danija

SPORT SPORT SPORT

ATLETIKA

NA POKRAJINSKEM MITINGU

Več lepih uspehov Borovih atletinj

Padovanova si je v skoku v daljino že zagotovila nastop na državnem prvenstvu

Na večeršnjem pokrajinskem mitingu v Trstu so atletinje Bora slavile nekaj res izrednih uspehov. Čeprav je bilo tekmovalstvo napovedano skrajno pomno se na stadionu le nabralo malo števila tekmovalk. Rezultati so na splošno zadovoljivi, nastopajoče, veliko zadovoljstva pa so prinesli v Borovem taboru predvsem podvigi Padovanove v skoku v daljino ter Trejakove v sprintu. Naj omenimo predvsem tekmo v daljini, v katerem je borovka Patrizia Padovan istočasno izboljšala osebni in društveni rekord za 5 cm ter obenem dosegla normo za nastop na državnem prvenstvu. Ta atletinja je letos prva dosegla normo in si tako zagotovila udeležbo na Firenzi, sedež državnega prvenstva. Rezultat je tembolj razveseljujoč, kolikor ga je atletinja dosegla potem, ko že leto dni ni več nastopala v tej disciplini; lahko torej ponovno računamo na solidno skakalko. Daniela Trejak nas ni preveč presenetila, saj smo že na torkovem mitingu v Gorici opazili njeno izredno formo. Plavalas borovka je tudi tokrat zmagala v teku na 100 in 200 m. V obeh tekih je naša pred-

IZIDI

mlajše mladinke:

100 m:	1. Badini (Cividin-CSI)	12"8
200 m:	1. Buffolini (Civ. - CSI)	27"1
800 m:	1. Rondi (Cividin-CSI)	2'33"
daljina:	1. Myolin (Cividin-CSI)	5.16
krogla:	1. Gert (Cividin-CSI)	10,08
mladinke in članice:		
100 m:	1. Daniela Trejak (Bor)	12"6
5. Gabriela Zorn (Bor)	13"3	
200 m:	1. Daniela Trejak (Bor)	26"5
daljina:	1. Patrizia Padovan (Bor)	5.44
krogla:	1. Prezzi (Edera)	8,53

A. B.

ROKOMET

V 22. kolu jugoslovanskega rokometnega prvenstva je v 1. zvezni ligi ljubljanski Slovan odpravil Proleterja s 26:22, Vardar pa Aero Celje s 24:21.

TRŽAŠKI DNEVNİK

S SINOČNJE SLOVESNOSTI NA GRADU

Avtorja predstavila knjigo o 100-letnici «Rossettija»

G. Botteri je prikazal delovanje gledališča v okviru tržaške stvarnosti, V. Levi pa je orisal njegovo vlogo na področju glasbe

Na Gradu sv. Justa so sinoči predstavili knjigo z naslovom «Il Poiteama Rossetti, 1878 - 1978», ki sta jo napisala G. Botteri in V. Levi. Gre za obsežno in bogato ilustrirano publikacijo, s katero je lastnik Rossettijevega gledališča, založnica Lloyd Adriatico, v sodelovanju z občinsko upravo, Stalne gledališča in občinskega gledališča «Verdi» hotel proslaviti 100-letnico obstoja in delovanja «Rossettija».

Dr. G. Botteri je občinstvu, med katerim so bili tudi podžupan Cesare ter predsednik upravnega sveta in ravnatelj SSG Tavcar in Benedičič, prikazal življenje in razvoj gledališča v sklopu tržaškega javnega življenja ter pri tem poudaril njegovo delo v kulturnem razvoju mesta. V. Levi pa je spregovoril o delovanju gledališča predvsem na glasbenem področju.

Med slovesnostjo je predstavnik Lloyd Adriatica izročil avtorjema knjige zato spominsko kolajno, ki jo je založnica izdala ob stoletnici gledališke ustanove. Knjiga «Il Poiteama Rossetti, 1878 - 1978», ki je založila tržaška Editoriala Libreria, je tudi v prodaji. Izvod stane 20.000 lir.

Še ena aretacija zaradi vloma v Tergesteu

Agenti letalskega oddelka tržaške kvesture so aretirali še tretjega osumljenca sodelovanja pri vplomu v tri trgovske obrate v Pasazi Protij. Gre za lastnika skladišča, v katerem je bilo skrito ukradenko blago, 26-letnega Silvana Visintina iz Ul. d'Alvina 30. Visintin je zaposlen pri isti družbi, kjer sta zaposlena dva zapriščenca čuvaja, Di Nallo in Slaus, ki sta že v zaporu, ampak le uradnik. Trojica bodo sodili po hitrem postopku v torek dopoldne.

SAMO ZARADI POSESTI OROŽJA

V torek proces proti osumljenem bančnih ropov

Na tržaškem kazenskem sodišču se v torek dopoldne prične proces proti osumljenemu bančnih ropov. Gre za tri tržačane, Giulio Zangrandi in Bianco (edino, ki je na začasni svobodi), Luigia Zangrandi in Orianda Bianca ter za pet mladeničev iz Catanie, ki so jih aretirali marca in aprila lanskega leta ter jih obtožili sodelovanja pri ropih v številnih tržaških bančnih zavodih.

Preiskava o teh ropih se nadaljuje, medtem pa je preiskovalni sodnik sestavil obtožnico zaradi posesti orožja in zaradi ropov v zlatarni Venier. Za predsednika sodnega zbora je bil sprva določen dr. Gervasi, včeraj pa so razpravo predal dr. Serbu. Državni tožilec bo dr. Coassin. Verjetno bodo zagovorniki že na prvi dan procesa zahtevali odločitev razprave na kasnejši datum.

● V okviru proslavljanja delavskega praznika bo danes in jutri večja manifestacija v ljudskem domo Togliatti pri Sv. Sergiju. Med jutrišnjim osrednjim prireditvijo, ki se bo pričela ob 16. uri, bo nastopil tudi pevski zbor «Frat Venturini» od Domja. Govoril bo član pokrajinskega tajništva Ugo Poli.

● Tržaška občina sporoča, da bo občinski matični urad zaradi ponedeljkovega prvomajskega praznika izjemoma odprt danes od 9. do 11. ure.

Zaključne slovesnosti ob stoletnici Rossettija

Praznovanja ob stoletnici Rossettijevega gledališča se bodo danes zaključila s koncertom mestne godbe na pihal Giuseppe Verdi ob 11. uri in s predstavo «Stoletnice» v Rossettijevega gledališča.

Predstava ob 16. uri, se bo začela s simfoničnim koncertom orkestra in zbora Verdijevega gledališča, ki ju bo dirigiral Giacomo Zani. V prvem delu programa bodo izvajali odlomke operet «Carni labors» in «La bodje jezera». V drugem delu pa bo bosta nastopila za prvo Paola Borboni in Bruno Vilar, v reviji Wanda Osiris, predvajali bodo tudi odlomke iz «Cabrerie», na koncu bo nastopil zbor Illersberg s tržaškimi narečnimi pesmi. Rossettijevo gledališče bo za obiskovalce odprto že ob 9.30.

V Arditoriju pa bodo danes ob 16. uri v okviru ciklusa recitacij gledališke zadrage «Nuova Scena» predstavili delo «La soffitta dei ciarlatani».

Z motorjem v avto: pridržana prognoza

V Miramarskem drevovedu se je včeraj popoldne težko ponesrečil 20-letni Roberto Migliore iz Narodne ulice 27 na Opčinah; s svojim motornim kolesom kawasaki je bil na-

Openski ansambel «Galebi» uspešno gostoval v Celovcu

Na povabilo Mohorjevega interneta za fante v Celovcu, ki ga vodi slovenski salezianci, se je v dnevi 24. in 25. aprila mudil v Celovcu ansambel «GALEBI» iz Opčin. V ponedeljek zvečer, 24. aprila, je ansambel «GALEBI» nastopil v dvorani Marianuma, ki jo je do zadnjega kotička napolnila mladina obeh Mohorjevih domov v Celovcu. Prisotni so bili tudi vidni predstavniki raznih slovenskih organizacij. Ravnatelj Stefan Zerdin piše o tem nastopu naslednje: «Čim se je ansambel «GALEBI» s petimi fanji in tremi dekletki pojavil na odru in so zadoneli prvi zvoki, je takoj osvojil vse mlađe poslušalce. Razpoloženje se je od melodijske do melodijske stopnjevalo in doseglo pravi val odobravanja v izvedbi Avsenikove pesmi: Veselje, radost, srečo Vem želimo. Vsi mladi poslušalci so izrazno in petje spremljali z burnim ritmičnim ploskanjem. Po tem veselim razpoloženju so si mladi korošci ogledali barvne diapozitive o lepotah našega Triglavskega pogorja, katere je z veliko tenkočutnostjo pripravil Tone Bedencič. Pri-

družili so se tako spominu na 200-letnico prvega vzpona na Triglav. Po kratkem odmoru je na oder ponovno prišel ansambel «GALEBI» in tokrat dosegel svoj višek predvsem, ko je izvajal Avsenikov valček: Slovenija, odkod lepote tvoje. Pevke so pele tako zavzeto, kot da bi hotele na vse mlado poslušalce prenesti svojo ljubezen in občudovanje do domovine. To, ko jim je bilo končati. Mladi poslušalci jih niso pustili z odra s svojim ploskanjem. Po nekajkratnem ponavljanju sta stopila na oder dekle in fant in ob stisku rok izročila ansambel «GALEBI» slovenski šopek s priručno zahvalo in željo, da bi se podobni večeri še ponovili. Prijateljsko vzdusje se je nadaljevalo ob pogrnjeni mizi, kjer je stekla beseda o raznih vprašanjih, ki tarejo mlade korošce. Po vseh teh doživljajih so besede, izrečene v uvodnem pozdravu, postale še obveznejše. «Vse Slovence v zamejstvu naj vedno tesneje med seboj povezuje skupna skrb, kako izven meja naše lepe Slovenije budno in odločno braniti ter ohranjati našo materinsko besedo, našo ljudsko pesem in našo domoko narodno glasbo. Ansambel «GALEBI» in Franci Pohajcu smo hvaležni za državljetje, ki so nam jih posredovali s svojim obiskom.

VESTI S KOPRSKEGA

Na Socerbu bodo jutri priredili tradicionalno prvomajsko slavo

Prireditelji pričakujejo, da se bo slava udeležilo kakih deset tisoč ljudi

Obalne sindikalne organizacije pripravljajo tudi letos tradicionalno prvomajsko delavsko srečanje na Socerbu pri Kopru. Posvetili ga bodo 35-letnici pridružitve Slovenskega primorja in Istre k Jugoslaviji, 25-letnici smrti revolucionarja Borisa Kidriča in 100-letnici rojstva pesnika Otona Župančiča.

Začetek prireditve bo ob 11. uri, osrednja slovesnost pa bo ob 15. uri, ko bo na množičnem zborovanju govoril podpredsednik republiškega sindikalnega sveta Emil Tomažič. Pričakujejo, da bodo pozdravili zborovalce tudi predstavniki sindikalnih organizacij iz zamejstva. V kulturnem delu programa bo bodo sodelovali godba na pihal iz Izole, mešani pevski zbor iz Divače, recitatorji vzgojno-izobraževalnega centra Srečko Kosovel iz Sežane in mladinska folklorna skupina iz Kopra.

Organizatorji pričakujejo, da se bo prvomajskega slava na Socerbu udeležilo okrog deset tisoč ljudi z obale, iz notranjosti pa tudi iz zamejstva. Več gostinskih podjetij bo poskrbelo za bogato izbiro jedil in pičal. Iz Kopra, Izole in Pirana bodo vozili na Socerb tudi posebni avtobusi.

V DIVAČI NOVA RAZDELILNA POSTAJA

V Divači so izročili namenu novo razdelilno postajo kot prvo izmed treh, ki bodo vključevale Slovenijo v 360-kilovatni elektroenergetski sistem. Pomoje bodo takšni postaji zgradili se v Ljubljani in v Mariboru. Nova postaja v Divači je pomembna tudi zato, ker bo omogočila povezavo z italijanskim visokonapetostnim omrežjem, pozneje pa tudi z evropskim.

OTROŠKA KNJIŽNICA V SEMEDELJI

V vzgojno — varstvenem zavodu Semečela — enota Slavnik so odprli otroško knjižnico, ki je prva te vrste

Mali oglasi

«CITROEN» — mehanična delavnica Cavalli, toči drugih avtomobilov Ul. Rittmayer 4/a.
POTUJETE V RIM? V slovenskem hotelu Bled imate na razpolago hotelske usluge po različnih cenah, restavracijo z jedili po naročilu, zaprt parkirni prostor, ugodno menjavo dinarjev. Vsaki vaši prošnji rade volje ustrezemo. Obrnite se na upravo hotela Bled, Vloga 3. Croce in Gerasimenne 40, 00185 Rim telefon 06/777102.

CARLI VIRGILIO sporoča vsem prijateljem in znancem, da je odprl novo prodajo vseh vrst starih in novih avtomobilov. Na zalogi 500 L 71 750 68 126 76 127 72 128 71 73 A112 73 128 coupe 73 130 AR 70 1500 C 66 850 S 70 simca 1301 72 citreon DS 20 71 citreon 1220 73 124 68 71 125 70 A 111 72 124 coupe 72 in še druge na izbiro. Obiščite novo saloon v Ulici Brigata Casale št. 7, tel. 826084.

ŽELITE se poročiti? Informacije agencija «Conoscersi», Ul. Pelliccerie 6, Videm — odprto od srede, sobotah popoldan in ob nedeljah dopoldan. Tel. 295923.

KUPIM HISICO, tudi staro, na ozemlju Trsta ali Tržica. Plačilo v gotovini. Tel. 731-357.

KUHINISKO pomočnico išče gostilna v Bazovici. Telefonirati 226142.

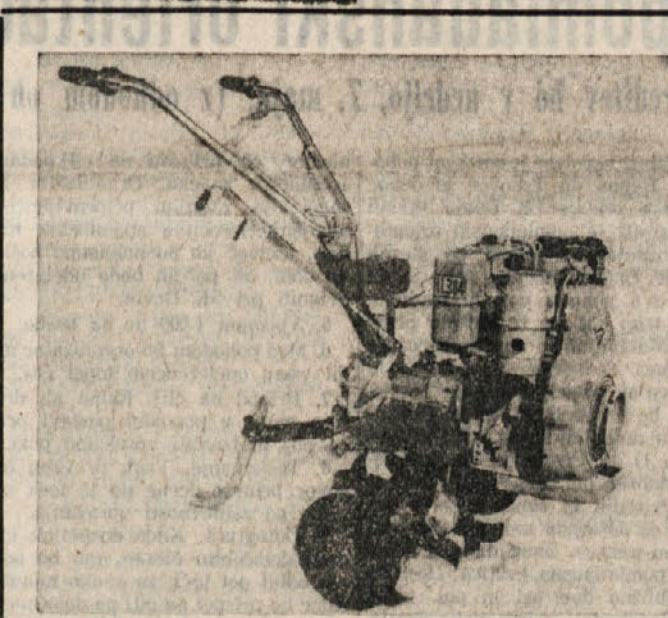
KUPIM HISICO ali stanovanje na Opčinah ali v bližnji okolici. Telefon 212980.

ROLICH
NABREŽINA
Kamnlomli 35/c — Tel 20-03-71

KERAMIČNE PLOŠČICE
SANITARJE

PAM železnina
STROJI — TEHNIČNI ARTIKLI
import-export
za industrijo, kmetijstvo in za dom
TRST (Industrijska zona)
DOM J.O. 121 — Tel. 216-971

VSE ZA: POLJEDELSTVO — KMETIJSTVO — VINOGRADNIŠTVO — VRTNARSTVO

LAZZARI

NAD POL STOLETJA
NA RAZPOLAGO ODJEMALCEM

Vse za opremo stanovanja:

zavese, posteljna pregrinjala, rjuhe, odeje, blazine.

Tapetniška dela vseh vrst:

obnovitev sprejemnic, naslanjačev, žimnic, pernic, itd.

PRODAJA NA VELIKO IN NA DROBNO

SIVALNE STROJE SINGER

od 140.000 lir dalje,
v različnih izvedbah in po ugodnih cenah vam nudim trdka

Kosmina Sergij
Nabrežina center 156
Tel. 200-123

KOZMETIČNI SALON

POLJUTICE
Tel. 040/223014

Prva kozmetičnica
Ružica Stefančič

danes ob obali

KINO

KOPER: ob 10. uri kitajski: «Junakinje v stropi»;
ob 16. in 20. uri ameriški: «Loganov potep».

IZOLA: ob 10. uri japonska risanka: «Mala morska deklica»;
ob 16. in 18. uri japonski: «Prisel je tiger».

SMARJE: ob 18. uri ameriški: «Gusar iz Jamajke».

PIRAN: ob 10. uri ameriški: «Čudežni karate»;
ob 16. in 18. uri angleški: «Surova igra»;
ob 20.15 ameriški: «Veliki Gatsby».

PORTOROŽ: ob 20. uri italijanski: «Učiteljica in mafija».

ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Čez nedeljo in prvomajsko praznik bo odprta na obali vsi zimski plavalni bazeni, kegljišča in druga športna igrišča, v večjih lokalih bodo igrali zabavni ansambli, v Kopru, Piranu, Portoroku in v Izoli pa si boste lahko ogledali tudi barske programe.

DARWIL

POMENI:

ASORTIMAN — ker je največji v Evropi

KAKOVOST — ker je zagotovljena z uradnim potrdilom

MODA — ker njegovi modeli izražajo okus najnovejšega dizajna

CENA — ker je ZNIZANA ZA VEČ KO POLOVICO: ure DARWIL proizvajamo sami in iz proizvodnje pridejo NARAVNOST NA VAŠO ROKO!

600 in več tipov ur
DARWIL PO CENAH IZPRED 20. LETI

IZREDNA PRILOŽNOST:

DARWIL QUARTZ CELLETRONIC: digitalna edina ura na prave sončne celice, brez baterij — z nočnim osvetljenjem ekrana in z kronometrom

PO ZNIZANI CENI: SAMO 64.400 LIR z 2-letno garancijo

DARWIL S.p.A. - TRST

Trg S. Antona Novega 4/I. II. III. nadstr. - Tel. 61932

URE — NAKIT — SREBRO — DRAGULJI — OPREMA ZA URARJE

KOŠARKA

NA GORIŠKEM

DOMOVI NARAŠČAJNIKI V KOČLJIVEM POLOŽAJU

«Belo-rdeči» imajo le še teoretične možnosti za naskok na vrh lestvice

1. MOŠKA DIVIZIJA

Tudi v drugem kolu povratnega dela prvenstva je goriški Dom potegnil krajši konec. Na domačih tleh je bil porazen od ekipe Sagrado, ki je potrdila tradicijo. Saj od vedno je ta ekipa delala hude preglednice «belo-rdečim» in je tokrat poskrbelo, da je prišlo do raznih izgredov. Tako da je Domov trener in igralec Hvalič bil kaznovan (ne bo smel igrati kar net kol). Kljub porazu se za domovce nič ne spremeni.

IZIDI ZADNJEGA KOLA

Villesse - Pagnossin n.o., Dom - Sagrado 87:91, Mobilcasa - Begliano 107:67.

LESTVICA

Mobilcasa in Pagnossin 10, Dom 6, Villesse 4, Sagrado 2, Begliano 0.

PARI PRIHODNJEGA KOLA

Dom - Mobilcasa, Pagnossin - Begliano, Villesse - Sagrado

NARAŠČAJNIKI

V zadnjih kolih je prišlo v goriški skupini do velikih presenečenj, vendar ni še padla končna odločitev o zmagovalcu, čeprav do konca prvenstva manjkata samo dve koli. Pred tednom dni so bile možnosti Doma za osvojitve prvega mesta zelo velike. Sedaj pa po dveh zaporednih porazih je položaj zelo kočljiv, kajti domovcem ne preostane nič drugega kakor upanje na kak spodrsilaj vodilnih ekip. Samo v tem primeru bi verjetno bilo treba odigrati dodatna srečanja in pri tem bi naši fantje imeli res zadnje priloge.

IZIDI 19. IN 20. KOLA

Arte - Pagnossin 74:58, Staranzano - POM 63:73, Italmonfalcone - Ardita 72:73, Villesse - Mobilcasa 45:98, Grado - Dom 65:63.

Dom - Arte 72:80, Ardita - Villesse 111:37, POM - Grado n.o., Mobilcasa - Turriaco 75:60, Pagnossin - Staranzano 100:75.

LESTVICA

Pagnossin in Arte 28, Dom, Grado in Italmonfalcone 26, Ardita 20, POM 16, Turriaco 12, Mobilcasa 10, Staranzano in Villesse 0.

Zaostala srečanja: Dom - Mobilcasa, Grado - POM, Staranzano - Villesse.

PRIHODNJE KOLE (20. 4.)

Grado - Arte, Turriaco - Pagnossin, Staranzano - Villesse, Ardita - POM, Italmonfalcone - Mobilcasa, Počitek: Dom.

PARI ZADNJEGA KOLA (1. 5.)

POM - Turriaco, Mobilcasa - Staranzano, Pagnossin - Italmonfalcone, Arte - Ardita, Villesse - Dom. Počitek: Grado.

PROPAGANDA

Tudi v tem prvenstvu so mladi domovci končali svoj napor, kajti odigrali so zadnje kolo, ponovno potrili svojo neresnost in deževili vsok poraz. Kljub temu so zasedli na končni lestvici tretje mesto. Prepričani pa smo, da bi lahko «belo-rdeči» dosegli še višjo uvrstitev, če bi pokazali večjo mer zrelosti. Poudariti je treba, da mnogo porazov gre pripisati zlasti odkrjeni postavi.

ZADNJE KOLE

Pagnossin B - Arte 24:81, Dom - Pagnossin A 38:78, Mobilcasa - Ardita 75:24.

KONČNA LESTVICA

Arte 20, Pagnossin A 16, Dom in Mobilcasa 8, Pagnossin B 4 in Ardita 2.